

HET MYSTERIE VAN DE KERK

VAN MYSTERIE DER EEUWEN, HOOFDSTUK ZES

DOOR HERBERT W. ARMSTRONG

MISSCHIE N ZAL HET GROOTSTE MYSTERIE VOOR DE meeste lezers van dit boek op het eerste gezicht geen mysterie zijn. De reden is, dat het ware doel en de werkelijke betekenis van de Kerk even weinig zijn begrepen als de Bijbel zelf. De onthulling van dit mysterie moet wel een schokkende waarheid zijn. De echte waarheid over de Kerk, de reden van haar ontstaan en haar doel zijn zelfs voor het officiële Christendom verborgen gebleven.

Dit is onlosmakelijk verbonden met het Evangelie van Jezus Christus. Een feit dat de lezer zal onthutsen is dat het evangelie van Jezus Christus vanaf omstreeks 50 n.Chr. tot het jaar 1953 niet aan de wereld is verkondigd. De apostel Paulus voorspelde dit al toen hij zei: „Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan: in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is” (2 Corinthe. 4:3-4—SV). Miljoenen hebben deze passage gelezen zonder er de echte betekenis van te begrijpen.

KERK EXCLUSIEF VOOR CHRISTELIJKE WERELD

Het woord kerk is alleen van toepassing op de Christelijke godsdienst. (De Christelijke godsdienst is, zoals algemeen bekend, de grootste religie ter wereld wat het aantal officiële aanhangers betreft.) Andere godsdiensten hebben moskeeën, synagogen of tempels. Maar is de Kerk wel een gebouw? Veel mensen denken van wel, wat hun onwetendheid over het doel en de betekenis van de Kerk weerspiegelt. In dit boek houden wij ons alleen bezig met de Kerk. Want wanneer zij van haar mysterie is ontdaan blijkt de Kerk van het allerhoogste belang voor alle volken van de aarde.

De door Jezus Christus gestichte Kerk is van de grootste betekenis voor iedereen die ooit heeft geleefd. Toch heeft bijna niemand die betekenis ooit begrepen.

Zelfs in de Christelijke wereld zijn de ware oorspronkelijke betekenis en het ware doel verloren gegaan door afvalligheid, verdeeldheid en veranderende tijden en nu vormen ze inderdaad een mysterie.

Het woord *kerk* is een vertaling van het oorspronkelijke Griekse woord *ecclesia*. *Ecclesia* betekent ‘uitgeroepen’. Het oudtestamentische Israël werd gewoonlijk aangeduid met de

term „vergadering.” In sommige opzichten is het woord vergadering synoniem met het woord kerk. Niettemin is er een belangrijk verschil tussen de woorden kerk en vergadering. De vergadering van Israël was afgezonderd als een aparte natie. Maar zij waren niet geestelijk geroepen in dezelfde zin als de Nieuw Testamentische Kerk.

Wat zelfs voor de officieel Christelijke wereld is verborgen, is het ware doel van de Kerk, de ware reden waarom Jezus Christus, de tweede Adam, de Kerk oprichtte.

HET WARE DOEL VAN DE KERK

Tot de schokkende verrassing van bijna iedere lezer van dit boek zal ik eerst verklaren wat de Kerk niet was en niet is. Het is niet het instrument waarmee God probeert „de wereld te redden.” Misschien beseffen maar weinig mensen het, maar Jezus deed geen enkele poging om bekeerlingen te maken of mensen uit te nodigen „hun hart aan Hem te geven” of „Hem als persoonlijke Verlosser aan te nemen.”

Integendeel, Hij „riep” twaalf discipelen. Het woord ‘discipel’ betekent ‘leerling’. Deze twaalf waren leerlingen die door Jezus het ware Evangelie van het Koninkrijk van God kregen onderwezen. Dit omvat het hele doel van God bij het scheppen van het menselijk geslacht op deze aarde. Deze betekenis werd afgewezen en ging verloren door de eerste geschapen mens, Adam.

Laten we op dit punt even samenvatten. God is de Schepper en Opperste Heerser over Zijn hele schepping. Op de troon van de aarde had Hij de aartsengel Lucifer geplaatst om de regering van God uit te voeren. Gods regering berust op Gods wet. Gods wet is een levenswijze, de levenswijze van onbaatzuchtige liefde. Gods regering werd verworpen door Lucifer, die Satan werd, en Satan heerste met de tegengestelde levenswijze: opstandigheid, egoïsme en conflicten.

Adam, de eerste geschapen mens, kreeg de gelegenheid om door gehoorzaamheid aan God en totale onderwerping aan de wet van God en aan Gods regering eeuwig goddelijk leven te ontvangen. Hij had Satan op de troon van de aarde kunnen vervangen. Hij wees echter de regering en levenswijze van God af. Hierdoor bleef Satan op de troon waarop hij tot op de huidige dag nog steeds regeert. Adam en de mensheid werden gekidnapt, verleid tot de egocentrische, vijandige levenswijze van Satan. Daarop sloot God de boom des levens en de Heilige Geest af totdat Jezus Christus, de

tweede Adam, zou overwinnen en Satan op de troon van de aarde zal vervangen. Bij Zijn eerste komst op aarde, als de mens Jezus, kwam Christus, niet om de troon te bemachtigen, maar om Satan te overwinnen, zich te kwalificeren om hem op de troon te vervangen en tevens om de gekidnapte wereld met Zijn vergoten bloed los te kopen.

Maar waarom bestaat dan de Kerk? Christus kwam ook om uit Satans wereld bepaalde met zorg gekozen mensen te roepen. Deze mensen moeten zich van Satans weg afkeren naar de weg van Gods wet en zich kwalificeren om met Christus te regeren, wanneer Hij komt om Satan op de troon van de aarde te vervangen. Degenen die in de Kerk worden geroepen worden niet alleen voor behoud en eeuwig leven geroepen, maar om de weg van Gods regering te leren en goddelijk karakter te ontwikkelen tijdens dit sterfelijke leven in het tijdperk van de Kerk.

Het oudtestamentische Israël ontving zeven jaarlijkse feesten, die voor eeuwig werden ingesteld. De echte betekenis ervan is lang een diep verborgen mysterie gebleven. Ze beelden Gods verlossingsplan uit—het goddelijke plan waardoor God Zichzelf vermenigvuldigt. Het Pascha beeldt de dood van Christus uit als betaling voor de straf op de zonden waarvan de mens zich bekeert. De zeven dagen van het Feest van Ongezuurde Broden zijn een beeld van de Kerk die uit de zonde komt, net zoals Israël uit Egypte kwam. De Pinksterdag, oorspronkelijk het Feest van de Eerstelingen, stelt de Kerk voor als eerste verwekte en geboren kinderen van God uit het tijdperk van de Kerk. Het Trompettenfeest schildert de wederkomst van Christus om de troon van de aarde over te nemen en over alle naties te regeren. De Grote Verzoendag beeldt het wegdoen van Satan uit. Het Loofhuttenfeest beeldt het duizendjarige bewind van Christus en de geboren kinderen van God uit. De Laatste Grote Dag verbeeldt het laatste oordeel dat in hoofdstuk zeven zal worden behandeld. Nu terug naar het onderwerp van dit hoofdstuk, de Kerk.

DE KERK ALS INSTITUUT

Wat is de Kerk? Waarom is de Kerk er? De Kerk als instituut lijkt in eerste instantie misschien geen mysterie. De moderne Westerse wereld beschouwt het bestaan van kerken als vanzelfsprekend, als een onderdeel van het geciviliseerde leven van de wereld.

WAAROM bestaat de Kerk als instituut in de wereld? WAAROM ontstond het en met welk doel?

Als u dit vraagt aan mensen in de niet-christelijke wereld, waar men andere religies aanhangt, zouden zij vermoedelijk geen antwoord hebben. Zij weten weinig over de Kerk. Degenen in de meer modernistische en liberale kringen van het traditionele Christendom zouden waarschijnlijk zeggen dat de Kerk alleen bestaat als een emotionele steun, die een psychologische invloed heeft op diegenen die niet de evolutie-theorie hebben geaccepteerd in het moderne hoger onderwijs.

Als u het vraagt aan mensen die een van de evangelische Christelijke denominaties volgen, zouden zij ongetwijfeld zeggen dat de Kerk Gods instrument is in Zijn poging de wereld te redden van een eeuwig hellevuur. Deze mensen gaan ervan uit dat de Kerk een soort zielenreddende instelling is om mensen te „behouden.” Als de Kerk is ontstaan als instrument om „mensen te behouden”, dan vraag ik met welk middel God mensen probeerde te behouden voordat Christus de Kerk

oprichtte. Jezus kwam pas 4000 jaar na Adam en de eerste zonde. Als God bezig is en was om de wereld te bekeren, welk middel heeft hij dan gedurende die 4000 jaar tussen Adam en Christus gebruikt? Zoals wij in hoofdstuk drie hebben gezien sloot God bij de grondlegging van de wereld de boom des levens af. De Heilige Geest en behoud waren gedurende al die jaren voor de wereld afgesloten.

Gezien de feiten die de Almachtige God in Zijn Woord heeft geopenbaard, de feiten die in de voorgaande hoofdstukken zijn behandeld, zijn al die veronderstellingen verkeerd. Ze geven alleen een luidruchtige getuigenis van het feit dat in Openbaring 12:9 wordt verwoord: dat de hele wereld door Satan de duivel is misleid. Het verstand van de mensen is verblind voor de waarheid over Gods plan met de mensheid, zoals in 2 Corinthhe 4:3-4 wordt verklaard.

Het bestaan van de Kerk begint nu dus inderdaad een mysterie te worden voor bijna iedereen op deze aardbodem.

Het nieuws betreffende een of andere kerk vinden we herhaaldelijk in de krant en in de nieuwsuitzendingen. De mensen denken bij een kerk aan een gebouw op een nabijgelegen hoek, of misschien aan een of andere denominatie uit het nieuws, maar het zou niet bij hen opkomen om het bestaan ervan als een mysterie te beschouwen. Maar als we vragen waarom er kerken bestaan en hoe de Kerk als instituut in het leven geroepen werd—wat het doel van haar bestaan is en of het wat uitmaakt bij welke kerk u hoort—ja, dan wordt het inderdaad een mysterie. De gemiddelde mens heeft er geen antwoord op.

De feiten over de oorsprong en het doel van de Kerk worden geopenbaard in dat uiterst mysterieuze boek: de Bijbel. Om dat mysterie uit te leggen zijn misschien wel meer bladzijden nodig dan voor enig ander onderwerp.

MIJN PERSOONLIJKE ERVARING

Ik moet denken aan mijn eigen ervaring, die waarschijnlijk typerend is voor die van veel andere mensen. Mijn ouders waren lid van de Friends Church, beter bekend als de Quakers. De familie behoorde al vele generaties tot de Quakers. Vanaf mijn vroegste kinderjaren werd ik meegenomen naar de kerk en ik nam die als een vanzelfsprekend onderdeel van het normale leven aan. Iedere zondag was ik in de kerk, omdat mijn ouders mij meenamen. Uit gewoonte bleef ik gaan tot mijn 18e. Het kwam nooit bij mij op me af te vragen waarom wij naar de kerk zouden moeten gaan of hoe de kerk is ontstaan, of wat de ware betekenis of het doel ervan was.

In die jaren had ik nooit de ervaring gehad dat ik „bekeerd” was. In mijn tienerjaren werd mij verteld dat ik door geboorte een lidmaatschap van de kerk had. Ik werd ertoe geleid het als vanzelfsprekend te nemen dat ik een onsterfelijke ziel was en dat ik, als ik zou sterven, niet werkelijk zou doodgaan, maar naar de hemel zou gaan, waar ik geen verantwoordelijkheden zou hebben, maar een leventje van nietsdoen en gemak in sublieme glorie voor altijd en eeuwig. Ik was echter niet godsdienstig of leerstellig geïnteresseerd. Ik nam het naar de kerk gaan en een godsdienstige kant aan het leven als een vanzelfsprekend iets. Een speciale of diepgaande of geestelijke belangstelling had ik er echter niet voor en op 18-jarige leeftijd ging ik in de reclamewereld, verloor elke belangstelling voor godsdienst of de dingen van God en stopte met regelmatig kerkbezoek. Ik geloofde nog wel in

God, dat wil zeggen, ik nam het bestaan van God voor waar aan, omdat ik van jongs afaan over God's bestaan had geleerd.

Toen ik 25 was ontmoette en trouwde ik met die ene en enige bijzondere jonge vrouw. Zij was in de dingen van God dieper geïnteresseerd. Wij kregen het gevoel dat wij ons bij een kerk moesten aansluiten. De voorouders van mijn vrouw waren deels Quaker en deels Methodist. In de buitenwijk van Chicago waar wij woonden was geen Quaker kerk. Wij gingen naar een Methodisten kerk, omdat die op loopafstand lag, omdat wij de predikant mochten en omdat wij de leden wel vriendelijk vonden. Ik denk dat onze ervaring typerend is voor miljoenen andere mensen. Het kwam nooit bij mij op mij af te vragen waarom wij naar de kerk behoorden te gaan, of waarom het instituut kerk ooit tot bestaan was gekomen. Evenals miljoenen andere mensen ging ik ervan uit dat „de goede mensen” naar de kerk gaan, en dat wij dus behoorden te gaan.

DE KERK IN VERBAND MET DE GESCHIEDENIS

En daarom vraag ik nu: stelt iemand zich weleens vragen betreffende de reden of het doel van de kerk als instituut? **WEET IEMAND WAAROM** er kerken zijn? Is daar een **REDE** voor? Het loutere bestaan van de kerk die bekend staat als „Christendom” is een van de grootste mysteries van onze tijd. Dit onderwerp van de Kerk brengt ons weer in herinnering dat wij, omdat we de gebeurtenissen van de afgelopen 6.000 jaar die tot heden hebben geleid, niet hebben gezien en meegemaakt, niet de ware betekenis of het doel van de Kerk begrijpen. In dit hoofdstuk zullen wij de Kerk bekijken in haar **WARE** relatie met alle gebeurtenissen die in de eerste vijf hoofdstukken van dit boek zijn beschreven. Nogmaals, wat is de Kerk?

De meeste mensen denken bij het woord **KERK** aan een gebouw. Inderdaad definieert het woordenboek het woord kerk in de eerste plaats als een gebouw. Het was echter iets heel anders toen ze werd opgericht.

De mensen menen dat de kerk een gebouw is waar de mensen, tenminste sommigen, op zondagmorgen naar toe gaan voor de „eredienst.” Zij denken dat mensen naar de kerk gaan. Zoals zij in het Nieuwe Testament werd opgericht ging *de Kerk* naar een *gebouw*, aanvankelijk een particuliere woning. En de Kerk kwam bijeen op zaterdag, niet op zondag.

De kerken van vandaag zijn radikaal afgeweken van het model van Christus. Ook dit feit is in raadselen gehuld en door nagenoeg niemand begrepen. Maar **MET WELK DOEL** richtte Christus de Kerk op? Wat is haar sindsdien overkomen?

Sommige mensen weten wellicht dat Christus de Kerk stichtte. Maar wie en wat is Christus? En als Hij de stichter van de Kerk was, met welk doel stichtte Hij haar dan? Jezus stichtte slechts één Kerk. Toch is er in de Westerse wereld een groot aantal verschillende kerken: katholiek, protestant, onafhankelijk. En daarbinnen vele denominaties, sekten en afscheidingen of gemeenten, elk met de eigen geloofsovertuigingen, leerstellingen, rituelen en programma's.

De Kerk begon als één Kerk. Zoals is opgetekend in 1 Corinthhe 12 bestond de Kerk uit vele leden, maar vormde slechts één lichaam: de ene Kerk, waarvan Jezus Christus het Hoofd was.

Vanaf het begin van dit hoofdstuk zijn we in hoofdzaak bezig met vier fundamentele vragen die een mysterie vormen, dat met begrip moet worden onthuld.

1) Wie en wat is Christus? En waarom verscheen Hij op aarde?

2) Wat is en waarom bestaat de Kerk en waarom werd zij in het leven geroepen?

3) Wat is het evangelie dat de Kerk zou moeten verkondigen?

4) Wat is de geschiedenis van de Kerk? Waarom is het Christendom van vandaag zo anders dan bij het begin ervan in de eerste eeuw? Institutioneel wordt de **KERK** tegenwoordig als een religieuze organisatie, een godsdienstig genootschap of een vereniging gezien. Iemand wordt, als hij „goed” is, geacht zich aan te sluiten bij „de kerk van zijn keuze.” Uiteraard zijn er de 'goeden' en de 'slechten'. De 'goeden' gaan naar de kerk. Maar maakt het enig verschil welke kerk, welke denominatie?

EEN PREDIKANT ZONDER PASTORAAT

Ik moet denken aan een voorval van meer dan 50 jaar geleden. Ik woonde nog in Eugene, Oregon. Een ex-predikant, die pas getrouwd was, kwam bij mij op bezoek. Zijn vrouw had geld, maar hij was te trots om zich door haar te laten onderhouden. Hij was al enige tijd niet meer als predikant werkzaam, maar nu had hij werk nodig.

„Weet u of er in Lane County een vacante preekstoel is?” vroeg hij: „Ik wil mijn vrouw onderhouden en zij wil hier in Lane County blijven.”

„Jazeker”, antwoordde ik. „Ik weet een vacature, maar daar hebt u niets aan, want dat is een Christelijke kerk en u bent een Methodist met andere geloofsovertuigingen en praktijken.”

„O, dat maakt niets uit”, stelde hij mij gerust, „ik predik alle doctrines die zij mij willen laten prediken.”

Maar maakt het werkelijk niets uit wat we geloven? Laat het Woord van God deze vraag beantwoorden.

De Kerk schijnt iets te zijn dat heeft te maken met gezamenlijk aanbidden. Naar alle waarschijnlijkheid heeft het betrekking op de aanbidding van God.

Maar als God bij de Kerk is betrokken, wat is dan die betrekking? Hoe begon de Kerk? Dit alles vormt een mysterie voor de wereld van nu.

In het begin van 1927, toen mijn intensieve bijbelstudie mij tot bekering leidde, stelde ik mijzelf deze vragen. Ik veronderstel dat in de gedachten van de meeste mensen dat soort vragen nooit opkomen.

In het Grieks van het Nieuwe Testament heet de Kerk de *ecclesia* dat 'de uitgeroepen' betekent—een samenkomst, een vergadering, een groep. Er is niets heiligs aan het woord *ecclesia*. De naam van de Kerk echter, die 12 maal in het Nieuwe Testament wordt gebruikt, is „*Kerk* [of *gemeente*] van God', wat betekent dat het Gods Kerk is en deze **NAAM** verleent er heiligheid aan. De oudtestamentische Kerk was „de Vergadering van Israël”, en Israël bestond uit mensen.

WAAROM JEZUS DE KERK STICHTTE

De eerste plaats in het Nieuwe Testament waar het woord kerk voorkomt is Mattheüs 16:18, waar Jezus, tegen Simon Petrus zegt: „Ik zal mijn gemeente [Kerk] bouwen.” Zoals boven opgemerkt

was het geïnspireerde Griekse woord voor kerk *ecclesia*, wat ‘uitgeroepen’ betekent. Jezus zei met andere woorden: „Ik zal uit Satans wereld discipelen roepen om zich te ontwikkelen tot een geheel nieuwe en andere wereld, de wereld die Gods koninkrijk zal zijn.” En in Efeze 5:23 wordt gezegd dat Christus het Hoofd van de Kerk is.

Dit weten wij dus. Wat de Kerk ook is, zij behoort GOD toe en haar naam is de KERK VAN GOD. Jezus Christus is er de oprichter en het levende HOOFD van.

Maar als het Gods Kerk is, als Jezus Christus haar oprichtte en er vandaag aan het hoofd van staat, dan is de Kerk iets BELANGRIJKS VOOR GOD en dus is het VAN PRIMAIR BELANG DAT WIJ HET BEGRIJPEN. Wij moeten in gedachten houden wat voorafging, wat ertoe leidde, om te begrijpen WAAROM de levende Christus haar schiep, WAT zij is, en wat haar plaats is in het goddelijke PLAN dat hier op aarde wordt uitgewerkt.

DE OUDTESTAMENTISCHE KERK

Het oudtestamentische Israël had een functie ter voorbereiding op de uiteindelijke vestiging van het KONINKRIJK VAN GOD. De eerste vermelding in de Bijbel van de Kerk, chronologisch gezien, is in Handelingen 7:38, waar wordt gesproken over „de vergadering [kerk—KJV] in de woestijn” bij de berg Sinaï onder Mozes. Het oudtestamentische Israël was dus de „Kerk”. In het algemeen wordt in het Oude Testament naar Israël als Kerk verwezen met de woorden „de vergadering [of gemeente] van Israël”.

Maar de Kerk van het Nieuwe Testament is, zoals wij zullen zien, geheel anders en heeft een geheel ander doel dan de oudtestamentische „Vergadering van Israël”. Bijna niemand begrijpt dat het evangelie pas aan de wereld kon worden verkondigd, en dat Gods geroepen vergadering van mensen pas de Heilige Geest kon krijgen, NADAT Jezus a) zich had gekwalificeerd door Satan te overwinnen, en b) was verheerlijkt na Zijn hemelvaart (Johannes 7:37-39).

En dit is iets wat zelfs de theologen en kerkleiders van onze tijd niet begrijpen. Dit is inderdaad een mysterie dat moet worden onthuld en begrepen. Laten wij nu duidelijk begrijpen wie en wat Christus is.

In hoofdstuk één hebben wij al gezien dat Christus, in de eeuwigheid, voordat de wereld bestond, de „Logos” was, die tevens God was en die, als Jezus, werd geboren als de Zoon van God. Hij werd de tweede Adam genoemd (1 Corinthiërs 15:45, 47). Waarom zou Hij de tweede Adam moeten heten? De eerste Adam was in de gelegenheid om van de boom des levens te eten, waardoor hij goddelijk-leven kon ontvangen - en door God te gehoorzamen Satan op de troon van de aarde kon vervangen. Jezus kwam om precies dat te doen: Zich te kwalificeren om Satan op die troon te vervangen en op de aarde de regering van God te beginnen door degenen die uit Satans wereld worden geroepen. Tevens kwam Hij met een boodschap van God, het Evangelie. Het woord evangelie betekent ‘goed nieuws’. En Zijn Evangelie, de boodschap die door Hem van God werd gebracht, was het goede nieuws van het Koninkrijk van God. En het Koninkrijk van God zal, zoals wij zullen zien, de regering van God op de hele aarde herstellen en Satan van de troon verdrijven.

Jezus kwam bovendien om de Kerk te bouwen. En Hij kwam om voor een gegijzelde wereld de losprijs te betalen en

door die prijs, Zijn dood, de straf te betalen die alle mensen wegens hun zonden over zich hebben gehaald.

JEZUS—HEERSER EN KONING OP AARDE

Wat bijna alle „Christenen”, inclusief theologen, zich niet realiseren is: Jezus werd geboren om KONING te worden! Toen Hij voor Pilatus terechtstond werd Jezus gevraagd: „Zijt Gij dus toch een koning?” En Jezus antwoordde: „Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen...” (Johannes 18:37). Jezus zei ook (vs. 36): „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld... [anders] zouden mijn dienaars gestreden hebben”—wat aantoonde dat dit Satans wereld is. Jezus kwam om uit deze wereld mensen te roepen en die voor te bereiden op het geven van onderwijs en regeren onder Hem, wanneer Hij komt om Koning te worden en de troon van de aarde over te nemen.

Vóór de verwekking en geboorte van Jezus had God, door Zijn engel, tegen Maria, die Zijn moeder zou worden, gezegd: „En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als KONING over het huis van Jacob heersen tot in eeuwigheid, en zijn KONINGSCHAP zal geen einde nemen” (Lukas 1:31-33). Zijn evangelie was het goede nieuws van dit koningschap—van het Koninkrijk van God. Het is essentieel dat wij begrijpen dat Jezus, tijdens Zijn menselijk leven, zowel God was als mens. In Jesaja 7:14 werd over Maria, de moeder van Jezus, geprofeteerd dat zij als maagd een zoon zou baren. In deze profetie moest de naam van de Zoon Immanuel zijn, wat betekent „God met ons”. Met andere woorden, Jezus was God en mens. Hij had geen menselijke vader. De Almachtige God was Zijn Vader, die Hem verwekte door middel van de Heilige Geest. Maar al was Jezus in feite „God met ons”, Hij was ook menselijk als alle mensen. Evenals alle andere mensen stond Hij bloot aan verleiding. Ofschoon Hij in wezen God in het menselijk vlees was, functioneerde Hij in Zijn ambt als mens. Vergeet niet dat Hij de tweede Adam was. Het was noodzakelijk dat Hij, als mens, de „verboden boom” zou afwijzen en de boom des levens zou accepteren. Het was noodzakelijk dat Hij, zoals de eerste Adam had kunnen doen, zou besluiten geheel op God de Vader te vertrouwen. In feite was God daadwerkelijk in Christus aanwezig en Jezus gehoorzaamde de Vader volledig. Hij kwalificeerde zich om de troon op aarde van Satan af te nemen.

JEZUS WAS GOD

Waarom was het noodzakelijk dat Jezus echt God in het vlees was? Waarom was het nodig dat Hij God was? Waarom was het nodig dat Hij mens was? Als God was Hij de Schepper van de gehele mensheid. In Efeze 3:9 wordt geopenbaard dat God alle dingen schiep door Jezus Christus (zie SV). Toen Jezus als mens werd geboren, was Zijn leven als onze Schepper van grotere waarde dan alle menselijke levens bij elkaar. Omdat het mensen zijn die zondigen en onder de doodstraf vallen, vereiste Gods wet de dood van de mens als straf voor de zonde van de

mens. Als onze Schepper was Jezus de enige mens wiens dood de betaling kon zijn van de straf voor de zonden van alle mensen.

Op geen enkele andere manier kon onze Schepper-God een tot de doodstraf veroordeelde mensheid verlossen.

JEZUS VOOR ONZE GENEZING GEGEELD

Wij moeten goed voor ogen houden dat Jezus, hoewel Hij God in het vlees was, tevens menselijk was zoals u en ik. Hij kon dezelfde lichamelijke pijn lijden. De Romeinse gouverneur Pilatus veroordeelde Hem ter dood op de dwingende eis van schreeuwende Joden.

Hij was een sterke, krachtige jongeman van omstreeks 33, met een maximale gezondheid. Omdat Hij nooit zelfs maar een gezondheidswet had geschonden, onderging Hij het stervensproces zoals geen enkele andere mens dat ooit onderging. Tijdens de rechtszaak voor Pilatus was Hij al de hele nacht zonder slaap geweest. Later op die morgen gaf Pilatus Hem over om te worden gezeseld, alvorens ter dood te worden gebracht.

Bij een geseling werd iemand met ontbloot bovenlijf voorovergebogen aan een paal gebonden. Hij werd geslagen met een zweep van leren riempjes waaraan stukjes lood, stukjes bot en scherpe puntige stukjes metaal op enkele centimeters van elkaar waren vastgebonden. Die waren ontworpen om zich diep in het vlees vast te zetten als de zweep zich om het lichaam wond. Jezus werd geslagen tot Zijn vlees open-scheurde en zelfs Zijn ribben te voorschijn kwamen. Zoals voorspeld in Jesaja 52:14: „Zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der men-skinderen zijn gestalte.”

Deze onbeschrijfelijke geseling onderging Hij, opdat de gelovigen zouden worden genezen van ziekten of gebreken door fysieke wetsovertreding (Jesaja 53:5; 1 Petr. 2:24). Wat een gruwelijke prijs betaalde onze Schepper, zodat wij, door geloof, zouden worden genezen. Toch negeren bijna alle belijdende gelovigen totaal wat hun Verlosser voor hen gaf, en in plaats van te vertrouwen op Hem, stellen zij hun vertrouwen in menselijke artsen, drugs, medicijnen en messen.

Jezus was door deze verschrikkelijke kastijding dermate verzwakt dat Hij niet in staat was Zijn kruis te dragen, zoals dat van Hem was geëist, behalve een korte afstand. Er werd iemand anders aangewezen om het voor Hem te dragen.

DE PIJNLIJKSTE EN VERACHTELIJKSTE DOOD

Buiten de stadsmuren, op de Hoofdschedelplaats (Golgotha), werd Jezus aan het kruis genageld. Hij werd vernederd, geslagen, bespot en uitgejouwd.

Erger nog, omdat Hij op dat moment onze zonden op zich had genomen, om in onze plaats de straf te ondergaan, werd Hij zelfs door God, Zijn Vader, in de steek gelaten. Terwijl Hij machteloos aan het kruis hing, doorstak een soldaat Hem met een speer. Hij schreeuwde van pijn en stierf (Mattheüs 27:50—Moffatt vertaling). Hij deed dit, omdat u en ik de wet van God hebben overtreden. Hij gaf voor u en voor mij het hoogste offer dat mogelijk is.

Nog een uiterst belangrijke waarheid. De opstanding van Jezus uit de dood was die van een mens, en de enige die de opstanding van mensen tot onsterfelijk leven kon mogelijk maken.

Nu een andere belangrijke profetie. Jesaja 9:5-6: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit doen.” Merk op dat op Zijn schouder de heerschappij zal rusten. Jezus zal Koning over de gehele aarde worden. En een van de redenen van Zijn komst was het aankondigen van dat koninkrijk. Jezus' evangelie was niet alleen zomaar goed nieuws, het was een aankondiging of proclamatie van het komende Koninkrijk van God. Wat een tragedie dat een „traditioneel Christendom” die uiterst belangrijke en schitterende evangelieboodschap heeft verloochend en verloren en door een eigen evangelie over de persoon van Christus vervangen.

Jezus werd geboren als mens, om KONING te worden, om uiteindelijk het KONINKRIJK VAN GOD te vestigen dat zal heersen over de gehele aarde met GODS BESTUUR! Maar dat REGEREN vereist evenwel meer personen dan alleen JEZUS. De koning, president, ministerpresident, of heerser van ieder land regeert met en door een min of meer uitgebreide organisatie van anderen die op verschillende niveaus regeren en departementen onder hem besturen. Zo moet ook Christus een georganiseerde regering hebben met een groot aantal anderen die zijn opgeleid en zich hebben gekwalificeerd om onder Hem te regeren. Jezus zei: „Ik zal mijn gemeente [kerk] bouwen” (Mattheüs 16:18). De Kerk zou bestaan uit een groot aantal mensen die uit Satans wereld zouden worden geroepen en die zouden worden opgeleid voor de talloze bestuursfuncties onder Christus, wanneer Hij komt om over alle naties te regeren.

JEZUS— DE GEESTELIJKE VERLOSSER

Jezus kwam tevens als geestelijke verlosser, teneinde Gods mensen, ieder op zijn tijd, van hun zonden te redden, opdat zij GEBOREN kunnen worden in het goddelijke GEZIN—DE GODFAMILIE (Mattheüs 1:21).

Immers, de boom des levens, symbool van de Heilige Geest, was na de zonde van Adam bij de grondlegging van de wereld voor de mensheid ontoegankelijk gemaakt. Wat de wereld niet weet is dat de Geest van God voor de mensheid als geheel ontoegankelijk werd gemaakt, TOTDAT de tweede Adam daadwerkelijk Satan verwijderd en de regering van God op de aarde herstelt.

Wat de mensheid als geheel betreft, werd ten tijde van Adams zonde bepaald dat de mensen eenmaal moesten sterven en dat na de dood, de opstanding ten oordeel zou volgen (Hebreeën 9:27).

De Heilige Geest werd niet gegeven aan het oude volk Israël. Omdat God voor een specifiek doel, in voorbereiding op het behoud van de mensheid, profeten riep en verwekte, was het noodzakelijk, opdat zij de functie waartoe zij waren

geroepen konden vervullen, dat er een uitzondering werd gemaakt en zij met de Heilige Geest zouden worden vervuld.

Op dezelfde wijze is het noodzakelijk, daar God door Jezus Christus nu Zijn Kerk roept voor een specifieke functie in voorbereiding op de vestiging van Zijn koninkrijk en regering over alle volken, dat voor de Kerk dezelfde uitzondering wordt gemaakt en dat de leden ervan door de Heilige Geest van kracht worden voorzien.

God gaf de profeten beslist niet de kracht van de Heilige Geest met alleen het doel hun behoud te geven. Ook roept God uit deze wereld geen heiligen louter voor hun behoud en toegang tot Zijn koninkrijk. God zou de persoon aanzien, als Hij in deze tijd de weinigen van Zijn Kerk roept en ondertussen weigert anderen tot behoud te roepen.

Als God behoud zou openstellen voor het kleine aantal mensen van Zijn Kerk, alleen maar om hun behoud te geven, terwijl Hij de overgrote meerderheid van de wereld zou uitsluiten tot later, dan zou God beslist iemand zijn die de persoon aanziet en die de wereld als geheel discrimineert. Jezus zei duidelijk dat niemand tot Hem kan komen, tenzij God de Vader hem trekt (Johannes 6:44). Een belijdend Christendom gelooft precies het tegendeel. Dit valse Christendom leert dat God in deze tegenwoordige tijd iedereen roept en probeert te behouden. Als dat zo was, dan zou Satan beslist een grote overwinning op God behalen. De overgrote meerderheid der mensen weet immers weinig of niets over Christus of over behoud door Hem.

VOLGORDE IN BEHOUD

Gods meesterplan omvat het aanbod van behoud en eeuwig leven aan iedereen dat ooit is geboren, maar Zijn plan eist dat dit in een bepaalde volgorde gebeurt.

Degenen die in deze tijd uit de wereld en in de Kerk worden geroepen, worden geroepen met een speciaal doel en voor een speciaal werk. Dit speciale werk is het mogelijk te maken hen geestelijk op te leiden om te helpen bij de bekering van de mensheid als geheel. Zij worden geroepen in een tijd waarin zij worden vervolgd en bestreden door Satan en door de rest van de wereld. De rest van de wereld zal worden geroepen in een tijd waarin Satan is verwijderd en de mensen door Christus met de dan onsterfelijke heiligen in het Koninkrijk van God worden bijgestaan en geholpen.

Satan heeft het verstand van de ongelovige wereld en het belijdende traditionele „Christendom” voor dit feit verblind (2 Corinthiërs 4:4). Satan heeft de gehele wereld misleid, met inbegrip van een belijdend traditioneel „Christendom” (Openbaring 12:9).

De belijdende Christenen noch hun geleerde theologische leiders van vandaag begrijpen de belangrijkste DOELEN waarvoor Jezus Christus kwam!

Jezus kwam niet om Satans wereld te redden, terwijl Satan op de troon zit om de mensen te misleiden. Jezus zal de wereld redden bij Zijn wederkomst, wanneer Satan wordt verwijderd. Waarom kwam Jezus dan ruim 1900 jaar geleden? Niet om te regeren, niet om alle naties te besturen, niet om de wereld te redden, terwijl Satan nog over hen regeert.

Zijn geboorte als mens was de komst van de „tweede Adam”. Hij kwam 1) om zich te kwalificeren waar de eerste Adam faalde, teneinde de voormalige aartsengel Lucifer op DE TROON VAN DE AARDE te vervangen en met de regering van

God te regeren. Hij kwam 2) om de toekomstige vestiging van het KONINKRIJK VAN GOD aan te kondigen en dit profetische goede nieuws (evangelie) aan Zijn aankomende apostelen te onderwijzen. Hij kwam 3) om als onze directe Schepper de straf voor onze zonden op zich te nemen door Zijn dood aan het kruis, opdat wij aan die komende wereld deel zouden hebben. En Hij kwam 4) om door God uit de dood te worden opgewekt, waardoor EEUWIG, GODDELIJK LEVEN mogelijk zou worden voor het volk van God en na Zijn wederkomst voor allen die willen, voor iedereen van de hele mensheid die ooit op deze aarde heeft geleefd. En Hij kwam 5) om GODS KERK op te richten, om de Kerk op te leiden voor het regeren onder Hem.

ONDERTUSSEN REGEERT SATAN

Ondertussen beheerste en regeerde al 4000 jaar sinds de eerste Adam de listige en boosaardige Satan op een onzichtbare wijze een mensheid die van ieder contact met en kennis van God is AFGESNEDEN! Hij zit nu nog steeds op die INVLOEDRIJKE troon. Hij voert echter niet Gods regering uit, maar manipuleert op een geraffineerde manier de gehele mensheid om te leven onder het precieze tegendeel van de wet van Gods regering. Dat wil zeggen volgens de wegen van ijdelheid, begeerte, wedijver, strijd en geweld, in plaats van in Gods weg van onbaatzuchtige zorgzaamheid, samenwerking, vrede, geluk en vreugde.

Onmiddellijk na de geboorte van het kind Jezus trachtte Satan, door middel van de door de Romeinen aangestelde koning Herodes, de toekomstige Koning fysiek te vernietigen (Mattheüs 2:13-15). Maar God waarschuwde Jozef en Maria om met het Christus-kind naar Egypte te vluchten, totdat koning Herodes dood was.

Toen Jezus ongeveer 30 jaar oud was, was Hij gereed om een begin te maken met de keuze van Zijn apostelen en hun Zijn boodschap van God voor de mens, Zijn Evangelie, bekend te maken en te onderwijzen. Eerst echter was het noodzakelijk dat Hij zich zou KWALIFICEREN om Satan te vervangen en het KONINKRIJK VAN GOD op te richten door de duivel te overwinnen.

Dit was wellicht de belangrijkste, gewichtigste, de meest beslissende confrontatie en strijd die ooit in het universum heeft plaatsgevonden. De details ervan staan beschreven in Mattheüs 4.

DE STRIJD DER EEUWEN

Jezus vastte 40 dagen en 40 nachten; Hij gebruikte voedsel noch water. Maar in Zijn fysieke zwakheid werd Hij geestelijk versterkt. Satan maakte nu gebruik van zijn meest sluwe, listige, tirannieke vermogens tot misleiding. Hij moet hebben gedacht dat hij Christus werkelijk kon beetnemen en geestelijk verslaan. Satan wist heel goed dat hij nu streed om zijn onttroning te voorkomen.

Satan sloeg eerst toe op wat hij beschouwde als de meest kwetsbare punten in zowel fysiek als geestelijk opzicht. Iemand die gedurende een volle 40 dagen zonder water of voedsel is geweest is zonder twijfel zo verzwakt dat hij aan bijna iedere verleiding tot eten toegeeft. En de meest kwetsbare geestelijke zwakheid is IJDELHEID

„INDIEN” spotte Satan en met de bedoeling om Jezus te kwellen gebruikte hij dat woord *INDIEN*—„INDIEN Gij Gods Zoon zijt ...” Iemand anders zou beledigd en verontwaardigd

zijn. Hij zou meteen opstandig hebben teruggezegd: „Wat bedoel je *INDIEN* Ik Gods Zoon ben? Ik zal je laten zien dat Ik Gods Zoon ben!”

In deze eerste aanval zei Satan: „Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen broden worden.” Met andere woorden: „De Zoon van God kan wonderen verrichten. Bewijs mij dan eens dat U de Zoon van God bent! U bent totaal uitgehoerd. Doe een wonder. Voed uzelf door een wonder!”

Maar Jezus antwoordde alleen door het Woord van God aan te halen en te gehoorzamen: „Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.”

Satans eerste en meest doeltreffende slag was afgeweerd. Maar Satan geeft nooit op. Hij nam Jezus mee naar Jeruzalem en stelde Hem op de rand van het tempeldak. Opnieuw trok hij in twijfel dat Jezus de Zoon van God was.

„*INDIEN* Gij Gods Zoon zijt, werp uzelf dan naar beneden: er staat immers geschreven: Aan Zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande U, en op de handen zullen zij U dragen, opdat Gij uw voet niet aan een steen stoot.” Nu haalde Satan de Bijbel aan. Maar hij *paste hem verkeerd toe*, verdraaide de betekenis en haalde die uit zijn verband, op precies dezelfde manier waardoor Satan zo vaak geleerden verleidt.

Jezus gaf hem ten antwoord: „Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken.” Dit is een citaat uit Deuteronomium 6:16 betreffende het verzoeken van *JHWH* [in het Hebreeuws], die Christus werd.

Maar nog gaf Satan niet op.

Vervolgens nam hij Jezus mee naar een hoge bergtop en toonde Hem alle koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid. „Dit alles zal ik U geven, indien Gij U neerwerpt en mij aanbidt.”

Jezus ontkende niet dat Satan nu boven de naties van deze wereld staat. Dit was een verleiding tot onmiddellijke machtsovername. Satan wist heel goed dat Jezus deze koninkrijken ruim 1900 jaar later zou beërven. Maar hij tartte Jezus om Satan te geloven op zijn woord dat hij ze zou overdragen en Christus *ONMIDDELLIJK* wereldmacht zou geven. Jezus besloot echter dat het tijd was om deze titanenstrijd om de wereldheerschappij te *BEËINDIGEN*.

Jezus gaf nu een kort *BEVEL*—een *GEBOD* dat aantoonde dat Hij Satans *MEERDERE* was!

„Ga weg, satan!” gebood Hij met groot *GEZAG*! Satan droop verslagen af. Maar Satan gaf niet op. Ook nu heeft hij nog niet opgegeven. Vandaag strijdt hij nog steeds tegen Gods *KERK*!

JEZUS HAD ZICH GEKWALIFICEERD

Jezus Christus, de tweede Adam, had Zich *GEKWALIFICEERD*! Tot op dat moment kon nooit het *GOEDE NIEUWS* van het komende *KONINKRIJK VAN GOD* aan de wereld worden verkondigd. Nu had de Zoon van God Satan weerstaan en overwonnen, nu had Hij zich *GEKWALIFICEERD* om op de aarde *GODS REGERING* weer in te stellen en het *KONINKRIJK VAN GOD* op te richten! Maar nu moet de *KERK* zich eveneens kwalificeren om met Hem te regeren!

Jezus kwam onder meer om Zijn *KERK* uit deze wereld te roepen. Degenen die geroepen zijn, waren *in* en *van* deze

wereld geweest. Ieder had zich door de zonde de *DOODSTRAF* op de hals gehaald. God heeft evenwel *ALLE DINGEN* geschapen door het *WOORD* dat Jezus Christus werd. Daarom was het leven van Jezus van grotere waarde dan dat van de gehele mensheid gezamenlijk!

Stel u voor de zoon van de rijkste, machtigste man op aarde. Deze zoon is zijn erfgenaam. Hij zal zijn immense rijkdom erven. Hij heeft nog als erfgenaam reeds een aanzienlijk deel ervan ontvangen. Deze jongeman onderhoudt een hechte vriendschap met een andere jongeman. Zijn vriend heeft een misdaad begaan en zit nu voor vele miljoenen in een schuld die hij niet kan betalen. Hij heeft diep berouw, maar is niet in staat zich uit zijn gevangenschap, wegens zijn diefstal, te redden. Uit medeleven met deze vriend betaalt de zoon van de magnaat uit zijn eigen vermogen de schuld van vele miljoenen. De schuld van zijn vriend wordt *VOLLEDIG BETAALD*. De schuld, zijn enorme verplichting, hangt hem niet langer boven het hoofd: hij is bevrijd van die verplichting en van de zware straf ervan!

De hele mensheid heeft vader Adam gevolgd en heeft de doodstraf over zich gebracht. Voordat Jezus (het „*WOORD*”), nu de Zoon van *GOD*, Zijn *KERK* kon oprichten, moesten degenen die uit de wereld in deze *KERK* zouden worden geroepen, van de *DOODSTRAF* worden bevrijd, opdat zij het *EEUWIGE LEVEN* kunnen beërven!

Een van de doeleinden waarvoor Jezus als mens naar de aarde kwam was om *DIE STRAF TE ONDERGAAN*—die *DOODSTRAF*—niet alleen voor degenen die in Zijn Kerk worden geroepen, maar om uiteindelijk de *HELE MENSHEID*, iedere mens op zijn eigen tijd, te bevrijden!

Daar echter die *DOODSTRAF*, die Hij ten behoeve van de zondigende mensheid zou ondergaan, aan Zijn leven *EEN EINDE* zou *MAKEN*, was het ondergaan van deze straf gereserveerd als Zijn laatste daad als mens, nadat alle andere doeleinden van Zijn menselijk leven waren bereikt.

Niettemin geeft dit de lezer een indruk *HOE GROOT* die Jezus is, die kwam om de *KERK VAN GOD* op te richten!

Houd voortdurend in gedachten dat, hoewel Zijn werk op aarde begon toen Hij net 30 jaar oud was (in Zijn leven als *MENS*), Hij de *EEUWIGLEVENDE* was, de *EEUWIGE* die *ALTIJD* had bestaan. *Hoe GROOT* was dat 30-jarige menselijke leven!

En deze Jezus, die in de stad Nazareth was opgegroeid, had sinds Zijn geboorte als mens *SATAN* weerstaan en overwonnen. Hij had Satans egocentrische weg van „*NEMEN*” afgewezen, en in de uiteindelijke titanische confrontatie had Hij zich *GEKWALIFICEERD* om de *REGERING VAN GOD* te *HERSTELLEN* en het *KONINKRIJK VAN GOD* op aarde op te richten, om die regering te leiden! Waar de eerste Adam had gefaald, slaagde Jezus, de tweede Adam.

„PETRUS”, EEN LEIDERSTITEL

Onmiddellijk na de beslissende slag om Satan te overwinnen zagen twee van de discipelen van Johannes de Doper, samen met Johannes, Jezus. Jezus vroeg hun Hem te volgen naar Zijn huis. Een van hen was Andreas, zoon van Jona, Hij riep zijn broer Simon Bar-Jona.

Jezus zag Petrus en zei tot hem: Gij zijt Simon, de zoon van Johannes [Jona of Jonas], gij zult heten Cefas, [in het Grieks: *PETRUS*], wat ‘een steen’ betekent (Johannes 1:43).

In Marcus 3:14 en 16 lezen we: „En Hij [Jezus] stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken ... en aan Simon gaf Hij de bijnaam Petrus.” Een bijnaam is, volgens Webster, „een toegevoegde naam die iemand krijgt op grond van zijn beroep.”

De bijnaam Petrus was al eeuwenlang een bijnaam of TITEL van een godsdienstige LEIDER, van een HOOFD of van een religieus HOOFDKWARTIER. Petrus was de eerste en voornaamste apostel. Een apostel is „iemand die wordt uitgezonden om te verkondigen of te prediken.”

Dus aan het begin van Zijn werk op aarde koos Jezus, als voorbereiding van het FUNDAMENT van de Kerk, Zijn belangrijkste menselijke apostel en de andere oorspronkelijke elf. Samen met de profeten, van wie de geschriften vanaf de tijd van Gods eerste gekozen VERGADERING (en natie), Israël, waren bewaard, zouden zij het FUNDAMENT van Gods KERK vormen. Jezus zelf zou niet alleen de Stichter, maar tevens het HOOFD en de voornaamste „HOEKSTEEN” van de KERK zijn (Efeziërs 2:19-21; 5:23).

HET BELANG VAN EEN HECHT FUNDAMENT

Vóór Zijn 30^e was Jezus timmerman geweest—een aannemer die zowel met steen als met hout bouwde. Hij wist heel goed dat, voordat een huis wordt gebouwd, eerst het FUNDAMENT moet worden gelegd.

Jezus zelf koos Zijn apostelen. Later zei Hij tegen hen: „Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u gekozen” (Johannes 15:16,19).

Nu begon Jezus de evangelie BOODSCHAP te verkondigen, die God de Vader door Hem als Gods Boodschapper in de wereld zond (Maleachi 3:1).

Hierover lezen wij in Marcus 1: „Begin van het Evangelie van Jezus Christus ... Jezus [ging] naar Galilea om het evangelie Gods te prediken [te verkondigen, te onderwijzen], en Hij zeide:

De tijd is vervuld en het KONINKRIJK VAN GOD is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie” (Marcus 1:1,14-15).

En, in Mattheüs: „En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk” (Mattheüs 4:23).

Deze profetische boodschap (evangelie) van het KONINKRIJK VAN GOD zal in hoofdstuk zeven in detail worden uiteengezet. Het was het GOEDE NIEUWS van de toekomstige vestiging op aarde van de REGERING VAN GOD, die zal worden hersteld en ten uitvoer gebracht door de GODFAMILIE, het KONINKRIJK VAN GOD, om de huidige boze wereld van Satan te vervangen.

Jezus' verkondiging van dit opzienbarende NIEUWS over de toekomst, in combinatie met Zijn wonderen van genezing, het veranderen van water in wijn enz., bracht grote opschudding teweeg. Enorme menigten volgden Hem en Zijn discipelen. Hij onderwees Zijn discipelen om de toekomstige apostelen te worden, terwijl Hij deze boodschap aan het publiek verkondigde.

WAAROM DE FARIZEEËN JEZUS BESTREDEN

De proclamatie van het nieuws werd ook in Jeruzalem bekend. Daar werden de Farizeeën, schriftgeleerden en Sadduceeën erdoor

verontrust. De Farizeeën vormden een Joodse sekte en sommigen van hen bekleedden lagere, maar voor hen belangrijke, overheidsposities. Destijds regeerde het Romeinse Rijk over Palestina. De Romeinen zonden een districtsconing en een klein bezettingsleger om op het bewind in Judea toezicht te houden. Onder de Romeinse koning stelden de Romeinen sommige Farizeeën aan in lagere burgerlijke bestuursfuncties. Dit waren goed betaalde politieke baantjes en deze Farizeeën wilden hun baantje of hun macht over de mensen niet verliezen. Deze Joodse machthebbers en hun belangrijkste priesters interpreteerden Jezus' EVANGELIEBOODSCHAP totaal VERKEERD. Zij wisten dat Hij een regering aankondigde die de macht over ALLE NATIES van de aarde zou overnemen. Wat zij VERKEERD begrepen was de TIJD en de AARD van dat Koninkrijk van God. En een belijgend „Christendom” begrijpt het vandaag nog steeds verkeerd. De Farizeeën veronderstelden dat Jezus een ondermijnend element was met de bedoeling om tijdens Zijn leven als mens het Romeinse Rijk omver te werpen en Zijn eigen koninkrijk op te richten.

Zij vreesden onmiddellijk van opruiing en verraad te worden beschuldigd, hun baan te verliezen en wellicht als revolutionairen te worden terechtgesteld. Daarom bestreden en beschuldigden zij Jezus.

Het traditionele Christendom heeft deze fundamentele reden van het verzet van de Farizeeën tegen en de vervolging van Jezus nooit werkelijk begrepen. Onder de Farizeeën bevonden zich gewetenloze politici.

Vóór het eerste Pascha tijdens Zijn predikambt zou plaatsvinden, in de lente van het jaar 28 (bijna exact 100 tijdcyclussen—1900 jaar voordat ik zelf mijn eerste Pascha hield), ging Jezus naar Jeruzalem om het Pascha te vieren.

Terwijl Hij daar verbleef, kwam er een vooraanstaande Farizeeër, een zekere Nicodemus, 's nachts in het geheim bij Jezus. Hij was bang dat zijn mede-Farizeeën zouden weten dat hij persoonlijk met Jezus had gesproken.

Nicodemus zei: „Rabbi, wij weten [wij Farizeeën weten], dat Gij van God gekomen zijt als leraar.” De Farizeeën wisten dat JEZUS DE MESSIAS WAS! Zij waren bekend met Jesaja 7:14, Jesaja 9:5-6 en Jesaja 53. De Farizeeën wisten dat Jezus de geprofeteerde Messias was. Maar zij kenden slechts één Messiaans optreden. Daarom dachten zij dat Hij van plan was IN DIE TIJD het Romeinse Rijk omver te werpen!

Uiteraard wist Jezus wat zij dachten. Daarom ging Hij onmiddellijk over tot het feit dat het KONINKRIJK VAN GOD, dat over alle volken zal regeren, niet kon worden opgericht TOT de tijd van de NIEUWE GEESTELIJKE GEBOORTE, de tijd van de OPSTANDING!

DE „WEDERGEBOORTE”-KWESTIE

Jezus antwoordde onmiddellijk: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.”

Maar Nicodemus begreep dit niet. Hij wist dat geboren worden een feitelijke GEBOORTE inhoudt; een komen uit de baarmoeder. De theologen van vandaag weten zelfs dat niet! Zij ontkennen een werkelijke, tweede geboorte als geestelijk wezen. Zij redeneren de werkelijke waarheid weg door aan te nemen, dat als iemand zegt Christus te aanvaarden als Verlosser, dit een nieuwe geboorte is. Hierin heeft Satan hen misleid en op hun beurt hebben zij miljoenen anderen misleid.

Nicodemus zei: „Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?”

Jezus maakte nu de betekenis **DUIDELIJK**, maar Nicodemus was niet ontvankelijk voor deze **ONDUBBELZINNIGE** uitspraken, evenmin als de theologische of religieuze leiders van vandaag.

„Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u” antwoordde Jezus, „tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, IS VLEES, en wat uit de Geest geboren is, IS GEEST” (Johannes 3:5-6; nadruk van mij).

De Farizeeën kenden de waterdoop. Zij hadden zich er al jarenlang van bediend bij de bekering van heidense proselieten tot het Judaïsme. Zij wisten van de doop van Johannes de Doper—een „doop der bekering tot vergeving van zonden” (Marcus 1:4). De bedoeling van Jezus had voor Nicodemus **DUIDELIJK** moeten zijn: dat de waterdoop een inleidende rite is in voorbereiding op het **GEBOREN** gaan worden uit de Geest.

Jezus maakte het dubbel **DUIDELIJK** toen Hij zei: „Wat uit het vlees geboren is, IS vlees.” Wat uit de mensen geboren is, IS een sterfelijke **MENS**—samengesteld uit vlees en bloed, samengesteld uit **STOF** van de grond. „Wat uit de Geest geboren is, IS **GEEST**”—is niet meer menselijk, maar samengesteld uit **GEEST**, onsterfelijk! Niet meer samengesteld uit stof of vlees.

Jezus legde het zelfs nog verder uit.

„Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.” Vervolgens vergeleek Hij iemand die wedergeboren is met **ONZICHTBARE WIND**, onzichtbaar voor menselijke ogen. „De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zó is een ieder, die uit de Geest geboren is” (Johannes 3:7-8).

Maar Nicodemus begreep deze duidelijke uitspraken niet, evenmin als de godsdienstleiders van vandaag!

Ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* zou iedere lezer van dit boek moeten lezen.

Voor deze vertegenwoordiger van de Farizeeën verwees Jezus naar het „behoud” of de „geestelijke” fase van het koninkrijk van God. Dit koninkrijk zal niet zijn samengesteld uit sterfelijke mensen! Het is **NIET** samengesteld uit sterfelijke mensen van vlees en bloed die „Christus hebben aangenomen” en zich bij een kerk van eigen keuze hebben aangesloten. Toch zijn miljoenen kerkleden hieromtrent misleid.

Deze miljoenen kerkleden weten niet **WAT** de Kerk **IS**, noch **WAAROM** zij bestaat, het **DOEL** en de **REDEN** van haar bestaan!

Vergelijk Jezus’ verklaring aan Nicodemus met het ‘opstandingshoofdstuk’ van de Bijbel, 1 Corinthe 15: „Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende [sterfelijke] ziel: de laatste Adam een levendmakende geest. Doch het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke. De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen. Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven...” (1 Corinthe 15:45-50).

Ik herhaal steeds opnieuw: **GOD IS ZICHZELF AAN HET REPRODUCEREN!**

De gangbare leer in de hedendaagse kerken is dat **DE KERK** het koninkrijk van God is. Maar „vlees en bloed

[sterfelijke mensen] kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven” (1 Corinthe 15:50).

NOGMAALS: WAAROM BESTAAT DE KERK?

Maar **WAT IS** nu de Kerk? En **WAAROM** bestaat de **KERK**? Waarom zou de Kerk van God moeten bestaan?

In het leven van veel mensen—van waarschijnlijk de meeste mensen—speelt de Kerk geen enkele rol. Ook God zelf speelt geen rol in hun leven. God is niet bewust in hun wereld aanwezig. Alleen mensen, materiële dingen en belangen. Natuurlijk, heel diep in de onderbewuste uithoeken van veel geesten ligt misschien de latente veronderstelling dat God bestaat. Maar Hij lijkt geen **WERKELIJKHEID** voor hen te zijn.

Dit betekent tevens dat de meeste mensen geen idee hebben van wat zij zijn, waarom zij zijn, of van enige bedoeling of betekenis van het feit dat ze leven.

De **KERK** bestaat evenwel ook. Maar, nogmaals, **WAAROM**? **WAT** is de Kerk nu werkelijk? Welk **DOEL** heeft zij?

Wij hebben gezien dat er hier op aarde inderdaad een **DOEL** wordt verwezenlijkt. Winston Churchill wees daarop voor het Amerikaanse Congres. Er is een **REDEN** voor de aanwezigheid van de mensheid op de aarde. En voor de verwezenlijking van dit **DOEL** is er een **MEESTERPLAN**. Van dat plan is de **KERK** een belangrijk onderdeel.

Verlies nooit de achtergrond uit het oog die leidde tot het oprichten van de Kerk. Houd in gedachten **WIE** en **WAT** God is: de scheppende Godfamilie, die bezig is Zich in de mens te vermenigvuldigen.

Onthoud verder: Om Gods regering op de aarde te herstellen heeft Christus behoefte aan een bekwame en georganiseerde staf van **GODDELIJKE WEZENS** met en onder Hem, wezens die Satans valse wegen hebben verworpen en hun loyaliteit aan de regering en de rechtvaardige wegen van **GOD** hebben bewezen! Gods **KERK** werd in Zijn verheven meesterplan opgenomen om deze toegewijde en georganiseerde staf van **GODDELIJKE WEZENS** voor te bereiden. De Kerk werd dus Gods middel om Hem te helpen bij het tot stand brengen van het behoud van de mensheid.

Denk eraan dat God voor de verwezenlijking van Zijn doel een 7000-jarig meesterplan heeft opgesteld. Wij zeiden al dat Zijn doel is Zichzelf te reproducen. In wezen betekent het reproducen van Zichzelf het veranderen of bekeren van de wereld van de zonde tot Gods gerechtigheid. Het betekent in Gods potentiële kinderen geleidelijk het volmaakte heilige karakter van God op te bouwen. Uiteindelijk zullen zij geboren zonen in Gods gezin worden.

En precies zoals God niet alles in één keer heeft geschapen, maar in opeenvolgende stadia, zo brengt Hij de wereld behoud in opeenvolgende stadia. De Kerk is een noodzakelijk instrument in voorbereiding op, en met als doel, het brengen van behoud aan de mensheid. Laten wij daarom eens te meer benadrukken dat het doel van de Kerk niet is alleen maar behoud te schenken aan hen die in de Kerk zijn geroepen, maar om hen die zijn gepredestineerd en in de Kerk zijn geroepen te onderwijzen en op te leiden als instrumenten, die God zal gebruiken om de wereld behoud te brengen.

DE KERK ALS „LERARENOPLEIDING”

Laten wij dit illustreren met een analogie. Veel staten in Amerika hebben een officiële lerarenopleiding. Een staat kon pas scholen beginnen en leiden toen er leraren of onderwijzers voor die scholen waren opgeleid. De Kerk zou men Gods lerarenopleiding kunnen noemen, waar regeerders en leraren worden opgeleid voor het Koninkrijk van God, wanneer God aan de wereld als geheel verlossing en eeuwig leven zal aanbieden.

De KERK werd gepland als Gods instrument om gepredestineerde mensen uit deze wereld te roepen om te worden opgeleid voor posities in de wereld van morgen, wanneer zij anderen zullen onderwijzen en opleiden. Daarom worden de leden van de Kerk in het Nieuwe Testament de eerstelingen van Gods behoud genoemd.

Voor dit alles waren bepaalde belangrijke stappen nodig—een tegelijk—bij de voortgang van Gods grootse meesterplan!

Nu herinneren wij de lezer eraan dat de Heilige Geest ten tijde van Adams zonde bij de grondlegging van de wereld werd afgesloten voor de mensheid. Hij werd afgesloten voor de mensheid als geheel TOTDAT Christus, de tweede Adam, de regering van God zal herstellen en Satan zal verwijderen van de troon van de aarde. Dit feit wordt duidelijk gemaakt door Jezus' verklaring in Johannes 6:44, die van toepassing is op dit tijdperk van de Kerk, dat niemand tot Hem kan komen, tenzij de Vader, die Hem heeft gezonden, hem trekt. Daarom staat er herhaaldelijk in het Nieuwe Testament dat de leden van de Kerk zijn geroepen of gekozen. Daarom wordt de Kerk een uitverkoren geslacht genoemd. Daarom wordt er in het Nieuwe Testament tweemaal over predestinatie gesproken: dat de geroepenen voorbestemd zijn om te worden geroepen. Inderdaad, zij zijn opgeroepen. Zij zijn geen vrijwilligers.

WARE CHRISTENEN: OPGEROEPENEN—GEEN VRIJWILLIGERS

Het is uitsluitend door Christus dat de zondigende mensheid met God de Vader kan worden verzoend. Eerst moet men tot Christus komen. Maar geen mens kan tot Christus komen tenzij God de Vader hem kiest en, door Zijn Heilige Geest, trekt.

Dat komt misschien als een verbazingwekkende nieuwe waarheid, maar hoe meer u het Nieuwe Testament bestudeert, hoe meer deze waarheid steeds in het gehele Nieuwe Testament blijkt te worden bevestigd, hoe duidelijker dit voor u zal worden.

Geen wonder dat de Kerk en haar doel een mysterie zijn. Satan heeft het verstand van de mensen van een bedrogen en vervalst Christendom verblind.

Iedereen die zich „aansluit bij een kerk van eigen keuze,” is niet in Gods ware Kerk gekomen. Bij de WARE Kerk van God kan men zich niet „aansluiten.” Eerst wordt men door God de Vader gekozen en door Zijn Geest getrokken, tot een volledige diepgaande bekering gebracht, en tot een totale verandering van levensstijl, en dan heeft men niet alleen in Jezus Christus als persoonlijke Verlosser geloofd en Hem als zodanig aanvaard, maar men gelooft Christus ook. Vergeet niet dat Christus het Woord van God is. Jezus was het Woord van God in Persoon. De Bijbel is hetzelfde Woord van God

in geschrift. Christus geloven is geloven wat Hij zegt, met andere woorden, geloven wat Gods Woord, de Bijbel, zegt.

Opnieuw stellen wij de vraag: WAT is en WAAROM bestaat de KERK? De Kerk wordt gevormd door de (uit deze wereld) geroepen en verwekte kinderen van God. Het is het lichaam van Christus (1 Corinthiërs 12:27; Efeziërs 1:23). Het is het geestelijke organisme dat—na de opstanding tot onsterfelijkheid—de „Bruid van Christus” zal zijn. Zij zal dan met Christus huwen! De Kerk is de geestelijke TEMPEL waar Christus bij Zijn tweede komst naar toe zal komen (Efeziërs 2:21).

De Kerk kon pas daadwerkelijk worden opgericht NADAT Jezus was opgevaren en verheerlijkt (Johannes 7:37-39). In zekere zin evenwel begon God enkele mensen te roepen om met Abraham en de profeten van het Oude Testament, en wellicht ook met Abel, Henoach en Noach, het fundament van de Kerk te vormen (Efeziërs 2:20).

Onmiddellijk na zich te hebben gekwalificeerd door Satan te overwinnen, begon Jezus Zijn toekomstige apostelen te roepen. Samen met de profeten moesten zij het FUNDAMENT van de Kerk vormen, onder Christus, die het werkelijke fundament en HOOFD van de Kerk is (1 Corinthiërs 3:11; Efeziërs 5:23).

De meeste mensen hebben hoe dan ook geen idee van de geweldige, verheven, bovennatuurlijke daad die de Almachtige God verricht in het REPRODUCEREN VAN ZICHZELF—in uiteindelijk miljarden geestelijke GODDELIJKE WEZENS! Of van de vele ontwikkelingsstadia die nodig zijn voor dit toppunt van al Gods prestaties! (Efeziërs 2:21).

GODS PLAN: ÉÉN STAP TEGELIJK

God kon niet met haast te werk gaan. Er was een algemeen plan nodig, dat met één stap tegelijk moet vorderen. Het vereiste GEDULD en een nooit aflatende vastbeslotenheid van de kant van de goddelijke Schepper!

Weinigen BEGRIJPEN dit!

God legde het in mijn geest en hart, toen ik een kind van nog maar 5 jaar oud was om te verlangen—letterlijk te hunkeren—naar BEGRIP! Salomo wilde wijsheid en God gaf hem wijsheid boven allen die ooit leefden.

Wat is er dan in de eerste plaats voor nodig om BEGRIP te ontvangen? „Een goed inzicht [of begrip] hebben allen die ze [Zijn geboden of bevelen—zie vs. 7] betrachten” (Psalmen 111:10). Het enige testgebod is het vierde—het houden van Gods Sabbat. Mijn bekering was het resultaat van een strijd om dat gebod te weerstaan! Maar toen een barmhartig God mij overwon en Hij mij op dat punt tot overgave aan Hem bracht, openbaarde Hij me ook de noodzaak om Zijn jaarlijkse Sabbatten en feesten te vieren. Deze beelden de zeven grote geestelijke stappen uit in het geweldige meesterplan. (Deze waarheid wordt uitgelegd in ons gratis boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?*) Door deze en andere geopenbaarde kennis van de Bijbel gaf God mij BEGRIP van het volvoeren van Zijn grote PLAN!

Na Adams rebellie en Satan nog op de troon van deze aarde, zou alleen God maar hebben kunnen weten hoe geleidelijk, behoedzaam, stap voor stap, deze procedure moet verlopen.

Rechtvaardige mensen als Abel, Henoach en Noach werden ongetwijfeld gebruikt om een bepaalde rol te spelen in de uiteindelijke totstandkoming van het KONINKRIJK VAN GOD. Maar de Here, de Eeuwige, begon de eigenlijke grondslag

van de uiteindelijke GODFAMILIE te leggen door de patriarch Abraham. Izaäk, Jacob en Jozef maakten ook deel uit van die voorfundering.

Daarna richtte God door Mozes het volk Israël op—Gods eerste Vergadering of Kerk. Die Kerk van het Oude Verbond ontving Gods regering, maar niet Zijn Heilige Geest! De Israëlieten werden toen niet verwekt om Goddelijke Wezens te worden. Toch vervulde het oude Israël een noodzakelijk deel in Gods prachtige plan.

Niettemin ging God, gedurende al die jaren, ermee door om individuele profeten te roepen en klaar te maken om deel uit te maken van het FUNDAMENT van Zijn KERK.

DE KERK—DE EERSTE OOGST

En WAT moest de KERK dan zijn? Zoals door de derde van Gods Heilige Dagen (of feesten) wordt uitgebeeld, moest zij de EERSTE ECHTE OOGST van sterfelijke mensen leveren, die veranderd worden in uit Geest bestaande GODDELIJKE WEZENS! Weer is de Kerk het instrument dat geschikt gemaakt wordt om te worden gebruikt met en onder Christus in het volvoeren van Gods wonderbaarlijke plan om de mensheid te redden en Zichzelf te reproduceren. De verwekte (nog niet geboren) kinderen van God vormen echter de Kerk. Maar de Kerk zal de oogst van de eerstgeborenen zijn (Hebreeën 12:23), (terwijl Christus de vooruitgaande Pionier of Leidsman is) bij Christus' wederkomst in MACHT en GLORIE!

In de jaren vanaf Abraham tot Christus riep God uit Satans wereld verwekte en willige PROFETEN als het voorbereidende medefundament van Gods KERK! Jezus zelf is het hoofdfundament.

Tijdens Zijn 3^{1/2} jaar durende aardse predikambt riep, koos en onderwees Jezus, om te beginnen, Zijn oorspronkelijke 12 apostelen, het tweede medefundament.

Gedurende Zijn predikambt als mens op aarde kondigde Jezus in het openbaar het toekomstige KONINKRIJK VAN GOD aan. Ondertussen onderwees en trainde Hij Zijn apostelen.

Maar het publiek tot wie Hij predikte RIEP HIJ NIET tot behoud. Vaak sprak Hij tot hen in gelijkenissen. En WAAROM in gelijkenissen? Om voor hen de betekenis te verhullen en te verbergen, terwijl het Zijn gekozen apostelen wel was gegeven die te begrijpen (Mattheüs 13:10-17). Er was een uiterst belangrijke reden waarom het in Gods stap voor stap voortgaande plan toen nog niet nodig was de wereld te behouden. Eerst riep God de Kerk om te worden bekeerd en veranderd, om onder Jezus koningen en priesters (Openbaring 5:10) te worden in de tijd dat Jezus komt om de wereld te behouden. Daarom werd veel van de waarheid geopenbaard aan de Kerk die werd opgeleid om Christus bij het behouden van de wereld te assisteren. De tijd om deze waarheden aan de wereld te openbaren was echter nog niet gekomen. Toch onderwijzen de kerken van deze wereld leerstellingen die lijnrecht tegenover deze waarheid staan.

VOLTOOIING VAN JESUS' AMBT OP AARDE

Tegen het eind van Zijn predikambt op aarde had Jezus de voorbereidingen voor het oprichten van Zijn Kerk voltooid. Het werk

waarvoor Hij als mens op aarde was gekomen, had Hij volbracht. Daarna gaf Hij Zijn leven aan het kruis. Hij nam onze schuld wegens onze zonden op zich.

Maar begrijp goed dat Christus Satans hoofdaandeel in alle menselijke zonden NIET op zich nam. Satan zal tot in alle eeuwigheid zijn eigen straf blijven ondergaan!

Het FUNDAMENT van de Kerk van God was gelegd. Christus zelf is het Hoofd en de hoeksteen: het hoofdfundament. Samen met de profeten vormden Zijn apostelen de rest van het fundament.

De apostelen wilden onmiddellijk AAN DE SLAG GAAN—op weg gaan om de evangelieboodschap te verkondigen. Maar God was verstandig en geduldig genoeg om terughoudendheid te betrachten en één juiste stap tegelijk te doen. Dus maande Jezus Zijn apostelen te WACHTEN! „Maar gij moet in de stad blijven,” gebood Hij (Lukas 24:49), „TOTDAT gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.”

Tien dagen later kwam de jaarlijkse Pinksterdag, die oorspronkelijk het Feest der Eerstelingen heette (Numeri 28:26).

Op die dag kwam de Heilige Geest! Op die dag werd DE KERK OPGERICHT!

Die dag symboliseert de eerstelingen van Gods koninkrijk. Gods feestdagen beelden Gods geestelijke oogst uit. Het allereerste deel van Gods geestelijke oogst van mensen die uiteindelijk uit God geboren worden—tot GODDELIJKE WEZENS gemaakt worden—is DE KERK! Daarom zijn allen die bij Christus' terugkeer in het koninkrijk van God worden geboren, te beginnen met de oude profeten, deel van de KERK VAN GOD. De profeten van het Oude Testament zijn zelfs deel van het FUNDAMENT VAN DE KERK (Efeziërs 2:19-21).

Allen profeten, apostelen en kerkleden in wie de Heilige Geest woont zullen bij Christus' komst in GLORIE en MACHT worden opgewekt en/of veranderd tot onsterfelijkheid!

De GEHELE KERK bestaat dus uit de EERSTE mensen die uiteindelijk in het koninkrijk van GOD zullen worden WEDERGEBOREN. Zij zullen GODDELIJKE WEZENS zijn!

Hoe MISLEID (Openbaring 12:9) zijn zij die menen reeds „wedergeboren” te zijn. De lezer zou ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met Wedergeboren?* moeten aanvragen.

BEHOUD NU SLECHTS VOOR ENKELE MENSEN

Laten wij nu, voordat we verder gaan, goed BEGRIJPEN WAAROM tot nu toe slechts een uiterst KLEIN aantal mensen tot behoud is geroepen—WAAROM de wereld als geheel van God is AFGESNEDEN—WAAROM de wereld nog niet wordt geoordeeld—WAAROM zij „behouden” noch „verloren” is!

Tenzij of TOTDAT een nakomeling van Adam zich kon kwalificeren waar Adam faalde, en Satan zou overwinnen en verslaan—de straf van de menselijke zonde kon ondergaan en de wereld van Satan kon loskopen—kon niemand GODS REGERING herstellen, en kon niemand eeuwig GODDELIJK leven ontvangen!

Het verheven meesterplan voor de verwezenlijking van GODS DOEL—het reproduceren van Zichzelf—vereiste dat de zelfstandig bestaande „Logos” [het „Woord”] als een zoon van Adam in het menselijk vlees zou worden geboren. Maar OOK vereiste dit plan dat Hij als de enig verwekte ZON VAN GOD zou worden geboren!

De Messias, en Hij alleen, zou in staat zijn Satan te overwinnen en te verslaan—zich te KWALIFICEREN om Satan OP DE TROON VAN DE AARDE te vervangen! Alleen door Hem konden de nakomelingen van Adam met GOD worden verzoend, Gods Geest ontvangen, GODS zonen worden, de GODDELIJKE WEZENS door wie God uiteindelijk Zichzelf zal hebben vernienigvuldigd!

Wat een groots en ongelooflijk meesterplan voor zo'n VERHEVEN DOEL! HOE GROOT IS DE EEUWIGE GOD DIE HET ONTWIERP!

Dit schitterende plan van God vereiste derhalve noodzakelijkerwijze, dat de nakomelingen van Adam in het algemeen NOG NIET zouden worden GEORDEELD! God heeft hen aan zichzelf overgelaten, waarbij Hij heel goed wist dat zij bereidwillig en moedwillig en als vanzelf Satans weg van „NEMEN” zouden volgen.

Ondertussen zouden zij niet worden geoordeeld, maar „oogsten wat zij hadden gezaaid.” Zij zouden dit zondige leven leiden, sterven, en aan het eind van de 7000 jaar van het meesterplan zou God hen in een speciale opstanding ten OORDEEL weer TOT LEVEN WEKKEN. Daar Christus dan reeds hun zonden zal hebben verzoend, Satan van de aarde zal hebben verwijderd, en met het Koninkrijk van God de regering van God over de aarde zal hebben hersteld, kunnen zij dan worden GEROEPEN tot bekering, tot verzoening met GOD, om dan uit eigen vrije keuze GODDELIJKE WEZENS te worden!

En DAAROM heeft God de wereld als geheel van zich AFGESNEDEN, evenals hun stamvader Adam zichzelf en zijn menselijke nageslacht had afgesneden.

WAAROM EEN MYSTERIE VOOR DE WERELD

Zoals de apostel Paulus werd geïnspireerd te schrijven in Romeinen 11: „Want, broeders... [ik wil] u niet onkundig laten van dit geheimenis” (dit mysterie, en voor de wereld is het een mysterie): dat er een zekere „verharding”, een blindheid voor deze mysterie, over de wereld is gekomen—zelfs over haar „Christelijke theologen”—TOTDAT het Koninkrijk van God in de macht over de aarde zal zijn aangesteld! „Want,” vervolgt Paulus, „evenals gij [Christenen] eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden. Want GOD heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich OVER HEN ALLEN te ontfermen.” En op dit punt riep Paulus uit: „O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgroendelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!” (Romeinen 11:25, 30-33.) Weliswaar schreef de apostel het bovenstaande met betrekking tot ISRAËL, en heb ik het toegepast op alle niet geroepen mensen, maar het is werkelijk hierop van toepassing.

God riep de oudtestamentische profeten en bereidde hen voor. Hij riep en roept nog steeds de KERK en bereidt haar voor om Satan te overwinnen, terwijl zij die nu verblind zijn, en niet geroepen en afgesneden van God, Satan NIET hoeven te overwinnen. WAAROM niet?

WAAROM de KERK wel?

Dat is zodat wij ons kunnen KWALIFICEREN om MET en ONDER CHRISTUS in het Koninkrijk van God te regeren—zodat

wij de weg voorbereiden voor HET UITEINDELIJK ROEPEN EN BEHOUDEN VAN DE WERELD!

Op dit punt wil ik graag twee passages citeren van het directe woord van Jezus, die UITSLUITEND op de KERK van toepassing zijn:

Tot de KERK van deze twintigste eeuw zegt Jezus: „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21).

Eveneens tot de KERK zei Jezus: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf... (Openbaring 2:26-27).

In deze passage van de Bijbel toonde Jezus duidelijk waarom in deze tegenwoordige tijd sommige mensen uit de wereld in de Kerk worden geroepen. Niet omdat Hij tracht de wereld te behouden en wij een deel van de wereld zijn. Niet slechts opdat wij behouden zouden worden en in Zijn koninkrijk zullen komen, maar, zoals Jezus ook in Openbaring 5:10 zegt, om koningen en priesters te zijn en met en onder Christus te regeren, wanneer Hij ermee begint behoud aan de wereld te brengen.

GRONDIGE BEKERING NODIG VOOR DE KERK

Ik kan niet met genoeg nadruk herhalen dat zij die nu in de Kerk worden geroepen, niet uitsluitend en alleen voor behoud worden geroepen. Dat neemt niet weg dat de leden van de Kerk, om koningen en priesters te kunnen zijn, die als werkelijke Goddelijke Wezens Christus bij het behouden van de wereld ter zijde staan, zich waarachtig en grondig moeten bekeren.

Ik kan deze waarheid niet te duidelijk maken. Ik vrees dat velen, zelfs in de Kerk, niet volledig doorgronden wat werkelijke bekering is.

Bekering vindt plaats in het verstand, en in dat verstandelijke vermogen dat wij het hart noemen. Dit kon nooit volledig worden begrepen zonder inzicht in de ware aard van het menselijk verstand, zoals uiteengezet in hoofdstuk drie van dit boek. Het kon nooit worden begrepen, totdat door de Bijbel de kennis werd geopenbaard over de menselijke geest in de mens en de werkelijke samenstelling van het menselijke verstand.

Zoals het menselijke verstand verschilt van het dierlijke brein door de toevoeging van de menselijke geest, zo verschilt een bekeerd iemand van een onbekeerd iemand door de toevoeging van de Heilige Geest.

Hoeveel groter is het vermogen van het menselijke verstand dan dat van het dierlijke brein? Het besef van dit verschil zou ons duidelijk moeten maken wat het grote verschil is tussen een bekeerd verstand dat door de Heilige Geest wordt geleid en het verstand van de onbekeerde.

Men ontvangt de Heilige Geest niet voordat men zich allereerst van de zonde heeft bekeerd. Bekering wordt door God geschonken (Handelingen 11:18). De tweede voorwaarde om de Heilige Geest te ontvangen is geloof. Dit betekent niet alleen geloven in God en in Christus, maar daar Christus het Woord of de Woordvoerder van de Godfamilie is, betekent het: geloven wat Hij zegt.

Bekering betekent een verandering van gedachten. Goddelijk berouw is een veel diepgaander berouw dan

wroeging. En goddelijk berouw leidt tot bekering. Dit houdt niet alleen een diep berouw over vroegere zonden in, maar een totale verandering van mentaliteit, van gedachten, van richting en levensdoel. In feite heeft bekering meer betrekking op toekomstig gedrag dan op het verleden. Het bloed van Christus heeft voor het verleden verzoening gedaan. Bekering is geen boetedoening. Er is niets wat u kunt doen, om de schuld van het verleden goed te maken. Het bloed van Christus heeft de prijs voor die schuld betaald. Het heeft de lei schoongemaakt.

Een bekeerd iemand is iemand met een totaal veranderde of bekeerde denkwijze: een denkwijze waarin het denken van God is verbonden met het denken van de mens. Zoals God door de apostel Paulus zegt: „Laat die gezindheid [die denkwijze] bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Filippenzen 2:5). De Heilige Geest is de geest van een gezond verstand, wat een geheel veranderd verstand is. Het heeft een totale ommekeer gemaakt wat betreft verlangens, voornemens en bedoelingen.

DWALING VAN HET TRADITIONELE CHRISTENDOM

Het „behoud” in wat het traditionele Christendom wordt genoemd verandert iemand niet werkelijk tot een nieuwe en andere persoon. Maar al te vaak vertellen predikanten en evangelisten de mensen dat als zij maar „Christus ontvangen” hebben, „Christus aangenomen” hebben, of „hun hart aan de Heer hebben gegeven”, zij behouden zijn. Zij zijn dan reeds „wedergeboren”. Het is alsof een of andere mystieke schakelaar wordt omgedraaid zodat iemand ogenblikkelijk naar de hemel wordt geschoten na zijn dood, waarvan zo velen geloven dat het eigenlijk helemaal geen dood is. Dat is helemaal niet wat God ons in de Bijbel onderwijst. God openbaart dat evenals in Adam allen sterven, zo zullen dezelfde „allen” in Christus levend worden gemaakt door een opstanding uit de dood. Ondertussen, zo openbaart God, zijn de doden geheel zonder bewustzijn.

Aan het oude Israël gaf God kennis van Zijn wet, maar niet Zijn Geest. Hun verstand werd niet bekeerd of veranderd. Zij hadden nog steeds een vleeselijke gezindheid. En deze natuurlijke gezindheid staat vijandig tegenover God (Romeinen 8:7). Er was in het oude Israël geen bekering, geen behoud. Het 37^e hoofdstuk van Ezechiël openbaart hoe de mensen van het oude Israël bij het oordeel van de Grote Witte Troon de Geest van God zullen ontvangen, indien zij dit wensen.

Iemand die de Heilige Geest ontvangt en erdoor wordt geleid is een veranderde persoon. Hij heeft een vernieuwing van zijn denken ondergaan. Voordat de kennis over de menselijke geest in de mens was geopenbaard, en het feit dat Gods Geest zich met de menselijke geest kan verenigen, kon waar behoud nooit volledig worden begrepen. Een Christen moet zich ontwikkelen en groeien in genade, geestelijke kennis en goddelijk karakter.

WAAROM DE KERK EERST WORDT GEROEPEN

Op dit punt wil ik nader verklaren waarom de leden van de Kerk de eerstelingen van Gods behoud worden genoemd. Verre van

een discriminatie te zijn tegen de overgrote meerderheid van de wereld die nog niet tot behoud wordt geroepen, is het juist voor het doel de rest van de wereld tot behoud te roepen. Laat mij u er nog eens aan herinneren dat er in Gods plan voor het behouden van de wereld—voor het vermenigvuldigen van Zichzelf een bepaalde volgorde is.

Jezus Christus is de eerste van de eerstelingen. Hij is de eerstgeborene van vele broeders (1 Corinthiërs 15:23; Romeinen 8:29). De leden van de Kerk worden geroepen om te worden veranderd, om karakter te ontwikkelen, en uiteindelijk, bij Christus’ wederkomst, als Goddelijke Wezens te worden geboren, om onder Christus koningen en priesters te zijn, wanneer Hij zal beginnen de wereld te behouden.

In zekere zin zullen de kerkleden dus medeverlossers met Christus worden (Obadja 21). Om de wereld te behouden werden er in feite twee dingen van Christus verlangd. Ten eerste moest Hij, die de Schepper van ons allen is, voor ons allen sterven en zo in onze plaats de doodstraf ondergaan. Niemand kon dit doen dan alleen Jezus Christus.

Veel mensen beseffen echter niet dat wij *niet* door het bloed van Christus worden behouden. In Romeinen 5:10 leest u dat wij door de dood van Christus worden verzoend met God de Vader, maar wij worden behouden door Christus’ leven—door de opstanding. Deze onderhavige passage schrijf ik op de dag die de wereld „Paaszondag” noemt. Op deze dag zeggen de kerken en evangelisten veel over de opstanding van Christus, maar nagenoeg niets over de opstanding van allen die behouden zullen worden, en over de opstanding waardoor mensen behouden kunnen worden.

Alleen Jezus kon het offer brengen dat voor onze vroegere zonden betaalt. De wereld moet evenwel naar behoud uitzien door Zijn leven na Zijn opstanding. De Kerk is de verloofde Bruid van Christus die met de Zoon van God zal trouwen bij diens terugkeer, na de opstanding van degenen die tot de Kerk behoren. Nadat wij, als de vrouw van de Zoon van God, en als leden van het Gezin van God, de opstanding uit de doden hebben bereikt, zullen wij niet alleen erfgenamen en mede-erfgenamen met Christus zijn, maar in zekere zin ook medeverlossers.

Het gezin van God zal groeien. Als koningen en priesters zullen de kerkleden in de opstanding medeheersers onder Christus zijn bij het herstellen van de regering van God over alle naties. Maar als priesters zullen wij tevens medeverlossers met Hem zijn bij het verlossen van de wereld.

WAAROM ER EERSTELINGEN NODIG ZIJN

Waarom was het absoluut noodzakelijk dat de Kerk gedurende dit tijdperk behoud zou ontvangen, terwijl de rest van de wereld in geestelijke duisternis en misleiding werd gelaten?

Voordat Jezus zich kon kwalificeren als onze Verlosser en toekomstige Koning, was het noodzakelijk dat Hij, als de tweede Adam, zou doen wat de eerste Adam niet deed: Satan overwinnen en de denkwijze en regering van God kiezen. Als de Kerk met en onder Hem wil regeren—als de leden zowel priesters als koningen willen zijn, die helpen, onder Christus, bij het behouden van de wereld—dan moeten de leden van de Kerk zich eveneens kwalificeren door Satan te weerstaan en te overwinnen.

Dat zal van de overgrote meerderheid van de anderen niet worden verlangd, wanneer behoud tot hen komt. Behoud zal pas tot hen komen als Satan is verwijderd. U ziet dus dat het verre van discrimineren tegen de rest van de wereld is, toen Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Johannes 6:44). Het was noodzakelijk dat de Kerk zou worden geroepen in een tijd waarin elk lid zich van Satan moet afkeren en hem moet weerstaan en overwinnen. Anders zouden wij ons niet kunnen kwalificeren voor de schitterende positie van koning en priester in het koninkrijk van God gedurende de 1000 jaar.

Dit verklaart het WAAROM—het grote DOEL—van de Kerk.

IS DE KERK GEORGANISEERD? —ZO JA, HOE DAN?

Maar WAT is de KERK—HOE IS ZIJ GEORGANISEERD—HOE functioneert zij?

Toen ik onder de leden van de Kerk van God kwam, waren er onder de leiders vragen over de aard van de organisatie van de Kerk. In die tijd, in 1927, was de Kerk georganiseerd op het patroon van een tweejaarlijkse algemene conferentie. Iedere plaatselijke gemeente kon één lid naar de tweejaarlijkse algemene conferentie sturen en had aldus één stem in de verkiezing van functionarissen, en bij kwesties inzake doctrines en beleid van de Kerk. Een plaatselijke gemeente bestond soms uit niet meer dan vijf leden.

Omstreeks 1930 ontstond er echter verdeeldheid over de organisatie en het bestuur van de Kerk. In 1933 werd de Kerk zelfs in tweeën gedeeld. Twee leiders organiseerden een nieuwe Kerk, vertrokken uit het hoofdkwartier in Stanberry in de staat Missouri en richtten een nieuw hoofdkwartier op in Salem, West-Virginia. Zij kozen een organisatievorm, die zij ten onrechte „bijbelse organisatie” noemden.

Deze nieuwe organisatie bestond uit twaalf mannen die *apostelen* werden genoemd, aangeduid als „de twaalf.” Zeven mannen werden aangesteld in het ambt van diaken, van wie de voorzitter de penningmeester was. Dan waren er nog „de zeventig,” zeventig vooraanstaande dienaren. Dit was overgenomen van het oude Sanhedrin van het Judaïsme. Er waren in de Kerk echter niet genoeg geordineerde dienaren voor meer dan de helft van „de zeventig.”

De Rooms Katholieke Kerk is georganiseerd volgens het hiërarchische systeem met de paus als hoogste gezagsdrager, vervolgens een college van kardinalen, een curie op het hoofdkwartier in het Vaticaan met aartsbisschoppen, bisschoppen en priesters.

De Presbyteriaanse Kerk is georganiseerd met de presbyters of ouderlingen als bestuur. De Congregationalisten delegeren het hoogste gezag aan de congregatie of gemeente: „bestuur met goedkeuring van hen die bestuurd worden.” Enzovoort.

De kerken van deze wereld van Satan zijn georganiseerd volgens door de mens uitgedachte vormen. Maar de Bijbel geeft gedetailleerde richtlijnen met betrekking tot het kerkelijke bestuur. Jezus Christus is het Hoofd van de Kerk. Gods regeringsvorm is uiteraard hiërarchisch. God de Vader is het Hoofd van Christus, Hij is de enige Wetgever en de allerhoogste autoriteit.

In 1 Corinthe 12 zet God functies, ambten, bestuursvormen met posities uiteen zoals GOD ze in Zijn Kerk heeft ingesteld.

„Ten aanzien van de uitingen des geestes, broeders, wil ik u niet onkundig laten ... Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen [bestuur], maar het is dezelfde Heer; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt ... Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, ÉÉN LICHAAM vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij [in de Kerk] allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen ...” (1 Corinthe 12:1, 4-6, 11-13).

EÉN KERK MET ÉÉN BESTUUR

Let er in het bijzonder op dat er slechts ÉÉN KERK is. Niet VELE kerken. De KERK is niet verdeeld. Er is slechts één Kerk. Geen moederkerk en een groot aantal kleine dochterkerken die zich in onenigheid hebben afgescheiden. Groepen die zich afsplitsen zijn NIET LANGER IN DE KERK. Het is de KERK die in de opstanding met Christus bij Zijn komst zal trouwen—niet ruziende kerken—niet groepen die zich hebben afgescheiden! Geen moederkerk en afvallige dochters. Dat zal duidelijker worden naarmate wij verder gaan.

Let er ook op dat de Kerk VERSCHILLENDE „werkingen” of WERKZAAMHEDEN leidt. Daarvoor zijn er in de ENE Kerk ook verschillende BESTUREN en afdelingen, met een manager aan het hoofd van iedere afdeling (vs. 4-6). Vergeet niet dat een afdelingshoofd NIET HET BELEID BEPAALT OF PROCEDURES EN DOCTRINES VASTSTELT. Hij bestuurt—voert uit en leidt—wat al van boven af is vastgesteld.

Zelfs in deze wereld, in de Verenigde Staten bijvoorbeeld, MAAKT de President GEEN WETTEN. Hij past het beleid van het Congres toe—handhaaft de wetten die het Congres gemaakt heeft. Bestuurshoofden zijn in de Kerk uitsluitend aangesteld om toezicht te houden, leiding te geven, het beleid uit te voeren en de procedures en doctrines toe te passen die hun van bovenaf zijn aangegeven.

De ENE Kerk, die niet verdeeld is, krijgt opnieuw nadruk in vers 20: „Maar nu zijn er wel vele leden, doch SLECHTS ÉÉN LICHAAM”—ÉÉN ONVERDEELDE KERK. Ook GOD bestaat uit meer dan één Persoon, maar is toch slechts de ENE GOD! GOD is immers de heilige GODFAMILIE. De leden van de Kerk zijn reeds verwekte zonen, verwekte leden van die GODFAMILIE. Maar zij zijn nog niet als GODDELIJKE WEZENS GEBOREN!

Let op vers 25: „Opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen.”

Teneinde de vele werkzaamheden uit te voeren heeft God—dus niet de leden zelf door middel van stemmen—„sommigen aangesteld in de gemeente [Kerk], ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars”. Of zoals Efeze 4:11 nader specificeert: „En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars.”

Een apostel is „iemand die wordt uitgezonden” met Christus’ evangelieboodschap; hij heeft tevens de supervisie op het verkondigen van die boodschap aan de wereld door andere middelen en personen. Bovendien ontving een apostel de supervisie over alle plaatselijke gemeenten of kerken (1 Corinthe 16:1). De apostel Paulus had het toezicht op de kerken van de heidense wereld (2 Corinthe 11:28).

De profeten die in het fundament van de Kerk zijn aange- steld zijn die van het Oude Testament, wier geschriften werden gebruikt om een aanzienlijk deel van de leer en werking van het evangelie en het Nieuwe Testament te vormen. Er worden geen profeten genoemd die in de nieuwtestamentische Kerk leiding gaven of predikten.

Evangelisten waren vooraanstaande dienaren die het evan- gelie aan het publiek verkondigden; een evangelist richtte ook plaatselijke gemeenten op en hield onder de apostel toezicht op een aantal kerken. Daarom kan een evangelist op het hoofd- kwartier van de Kerk of het werk van vandaag uitvoerende functies onder de apostel bekleden. Een evangelist is niet nood- zakelijk aan één plaats gebonden. Pastors zijn dienaren aan het hoofd van een plaatselijke gemeente of groep van plaatselijke gemeenten. Vervolgens werden er in de Kerk leraren geplaatst; deze hoeven niet altijd predikers in het openbaar te zijn. Alle die- naren en leraren worden in andere nieuwtestamentische teksten oudsten genoemd. Derhalve zijn er in Gods Kerk van vandaag zowel predikende als niet-predikende oudsten. Predikende oudsten hebben de zorg voor de plaatselijke gemeenten. En sommige oudsten, die niet tot het publiek prediken, worden in de Kerk van heden plaatselijke oudsten genoemd.

DE TEMPEL WAAR CHRISTUS NAARTOE ZAL KOMEN

Nu verder over de ORGANISATIE VAN DE KERK.

De KERK is het geestelijke Lichaam van Christus, geen seculiere of wereldlijke organisatie, club of instituut. Niettemin is zij IN HOGE MATE GEORGANISEERD.

Zie nu hoe nauwkeurig georganiseerd: „Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.” Merk op dat de Kerk een FAMILIE of GEZIN is, evenals GOD een goddelijke FAMILIE is: het „huisgezin van God”.

Verder: „Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk”—de Kerk is een bouwwerk dat „goed ineensluit” (GOED GEORGANISEERD is: alle delen zijn verbonden en functioneren samen in harmonie en teamver- band)—„op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Efeziërs 2:19-22). Deze tekst openbaart ondubbelzinnig de tempel waar de verheerlijkte, wereldregerende Christus naartoe zal komen bij Zijn spoedige wederkomst. Er is geen bijbeltekst die de bouw van een materiële tempel in Jeruzalem voorspelt vóór Christus' komst. Het 40^e hoofdstuk van Ezechiël beschrijft echter een tempel die na de terugkeer van Christus zal worden gebouwd.

De Kerk moet zich dus ontwikkelen tot een HEILIGE TEM- PEL: de geestelijke TEMPEL waarnaar Christus zal komen, net zoals Hij bij Zijn eerste komst naar een materiële tempel van steen, metalen en hout kwam.

Verder in Efeze 4:16: „En aan Hem [het hoofd, Christus— vs. 15] ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel”—GEORGANISEERD—„en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams...” „Bijeengehouden” duidt op een hechte band, een eenheid als bij iets wat aan elkaar is gelast. Dit toont een GEORGANISEERDE EENHEID EN

HARMONIE! Er wordt geboden dat de leden van de Kerk zo zijn verenigd dat „allen eenstemmig” zijn (1 Corinthiërs 1:10).

Het oudtestamentische Israël, de Kerk van het Oude Testament, was eveneens een natie in de wereld, zij het niet VAN de wereld. De REGERING van Israël was HIËRARCHISCH. Het was een theocratische regering—bestuur van bovenaf— het precieze tegendeel van „democratie”.

De KERK is ook georganiseerd onder een theocratisch bestuur, dat hiërarchisch van vorm is. In de Kerk worden de functionarissen niet door de leden aangesteld. God plaatst ZELFS DE GEWONE LEDEN in de Kerk (1 Corinthiërs 12:18).

Jezus zei expliciet: „NIEMAND KAN tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Johannes 6:44). De wereld, met uitzondering van de speciaal geroepen men- sen, is van God AFGESNEDEN!

We hebben zojuist de waarheid behandeld dat God in de Kerk op het menselijke vlak onder Christus functionarissen aanstelt. Zij worden niet door de leden gekozen. Toch zijn er kerken van deze wereld waarin men gelooft in bestuur door de gehele vergadering—„democratie”—en zij noemen zich dan „Congregationalisten.” Anderen hebben zich georganiseerd in een bestuur door dienaren of presbyters en noemen zich „Presbyteriaans.” Sommigen volgen Luther en noemen zich „Luthers.” Sommigen volgen Wesley, die sterk hechtte aan de „methode”, en zij noemen zich „Methodisten.” Sommigen leer- den Gods waarheid over de doop kennen en noemden hun kerk „Baptistisch.” Eén kerk streefde naar totale universele wereldheer- schappij, en noemde zich „Katholiek”, wat „universeel” betekent. Wat is de naam van de Kerk die door Jezus werd opgericht?

DE WARE NAAM VAN DE KERK

Jezus bad voor Zijn Kerk: „Heilige Vader, bewaar hen *in UW naam*, welke Gij mij gegeven hebt, dat zij ÉÉN zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen *in Uw naam* ... Maar nu kom Ik tot U ... Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet *UIT* de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. *Zij zijn NIET uit de wereld*, gelijk Ik niet *UIT* de wereld ben. Heilig hen in uw WAARHEID; uw WOORD IS DE WAARHEID” (Johannes 17:11-17).

Jezus zei dat Zijn ware Kerk zou worden BEWAARD *in de naam* van de Vader: GOD. *Twaalf maal* is in het Nieuwe Testament de NAAM van deze ene *ware* Kerk ‘DE KERK VAN GOD’! Het is Gods Kerk, en Jezus Christus is het leidingge- vende, ondersteunende HOOFD ervan!

In vijf passages waar de ware NAAM van de Kerk ver- schijnt, wordt het gehele Lichaam van Christus, de Kerk als geheel, aangeduid. Wanneer er dus sprake is van de gehele Kerk, met inbegrip van alle individuele leden op aarde, luidt de naam „DE KERK (of GEMEENTE) VAN GOD.” Hier volgen deze vijf passages:

Handelingen 20:28: de aansporing aan de oudsten is „DE GEMEENTE [OF KERK] GODS te weiden.”

1 Corinthe 10:32: „Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan DE GEMEENTE GODS aanstoot.”

1 Corinthe 11:22: „Of minacht gij zózeer DE GEMEENTE GODS, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?”

1 Corinthe 15:9: Paulus schreef: „... omdat ik DE GEMEENTE GODS vervolgd heb.”

Galaten 1:13: Dit vers herhaalt het vorige: „... ik heb DE GEMEENTE GODS bovenmate vervolgd.”

Wanneer er één specifieke plaatselijke gemeente wordt genoemd, heet de ware Kerk „De Kerk (gemeente) van God” vaak samen met de naam van de plaats. Hier zijn nog vier passages:

1 Corinthe 1:2: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Corinthe is.”

2 Corinthe 1:1: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Corinthe is.”

1 Timotheüs 3:5: Sprekend over een oudste in een plaatselijke gemeente schreef Paulus aan Timotheüs: „Indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor DE GEMEENTE GODS zorgen?”

1 Timotheüs 3:15: „[Gij weet] hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is DE GEMEENTE VAN DE LEVENDE GOD.” Hier is het de Kerk van de *levende* God.

Sprekend over de plaatselijke gemeenten gezamenlijk, niet in de zin van het ene Lichaam, maar in de zin van het totaal van alle plaatselijke gemeenten, luidt de bijbelse naam „DE KERKEN (GEMEENTEN) VAN GOD”. Hier volgen de laatste drie verzen van de 12 die de naam van de Kerk noemen:

1 Corinthe 11:16: „... wij [hebben] zulk een gewoonte niet, en evenmin DE GEMEENTEN [Kerken] GODS.”

1 Thessalonicenzen 2:14: „Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van DE GEMEENTEN GODS in Christus Jezus, die in Judea zijn.”

2 Thessalonicenzen 1:4: „Zodat wij zelfs over u roemen bij DE GEMEENTEN GODS.”

Toch is geen enkele kerk echt de Kerk *van God*, tenzij ze GODS KERK is, de Kerk die in alle opzichten op basis van het oorspronkelijke patroon de leer, de praktijken, de organisatie voortzet, de Kerk die wordt geleid door Jezus Christus, maar God de Vader toebehoort, de Kerk die Gods WAARHEID heeft, en die Christus' opdracht vervult door aan de wereld Zijn GOEDE NIEUWS van het KONINKRIJK VAN GOD te verkondigen.

En er bestaat slechts één dergelijke Kerk!

En die KAN NIET VERDEELD ZIJN. Zij blijft één.

In 1 Corinthe 1 werd de apostel Paulus geïnspireerd te gebieden dat in de Kerk „allen EENSTEMMIG” moeten zijn. Er mag geen verdeeldheid zijn in wat wordt geloofd, onderwezen en gepredikt.

HET TRADITIONELE CHRISTENDOM

Maar hoe is het met de talloze georganiseerde kerken die in de categorie „Christelijke” kerken vallen, kerken waarvan sommige miljoenen leden hebben? Deze worden allemaal in Openbaring 17:5 beschreven: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.”

Zijn deze kerken dan kwaadaardig?

Niet per se bewust of opzettelijk. De wereld van de mensheid is AFGESNEDEN van God. Satan zit nog steeds op de troon van de aarde en hij volgt qua macht direct na GOD zelf. En de gehele wereld is door Satan MISLEID (Openbaring 12:9). Zij die misleid zijn, zijn zich er niet van bewust dat zij misleid zijn. Was dat wel zo, dan zouden zij niet misleid zijn! Zij kunnen volkomen oprecht geloven dat zij gelijk hebben!

Zijn zij dan verloren? Helemaal niet! Zij worden eenvoudig NOG NIET GEOORDEELD—zij zijn noch „verloren” noch

„behouden.” Slechts weinig mensen realiseren zich de grootte van Satans macht en de mate van zijn BEDROG!

SATAN is het die kwaadaardig en slecht is. Hij is evenwel een ONZICHTBAAR wezen en een onzichtbare kracht; hij kan door sterfelijke mensen niet worden waargenomen.

Satan is een grote VERVALSER! Hij verschijnt als „een engel des lichts” (2 Corinthe 11:13-15). En hij heeft zijn vervalste KERKEN! Zijn dienaren zijn er door hem toe verleid te geloven dat zij „dienaren der gerechtigheid” en van Christus zijn (2 Corinthe 11:15; Mattheüs 24:5).

„Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel... Want zulke lieden zijn schijnapostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken” (2 Corinthe 11:3-4, 13-15). Merk op dat deze misleide, maar valse kerken geloven dat zij de ware kerk zijn, en dat hun dienaren „zich voordoen als dienaren der gerechtigheid”; met andere woorden, zij lijken de ware dienaren van Jezus Christus te zijn. En inderdaad kunnen velen van hen volkomen oprecht zijn, daar zij zelf zijn misleid. Jezus' ware Evangelie van HET KONINKRIJK VAN GOD (Mattheüs 24:14) kennen en prediken zij echter niet. Ook begrijpen zij niet wat er in dit boek wordt geschreven over de KERK VAN GOD!

GEDEELTELIJKE WAARHEID

Veel protestantse denominaties en sommige individuele „geestelijken” citeren bepaalde bijbelteksten, in het bijzonder die betreffende de Christelijke levenswijze, het geloof, liefde, etc. op de juiste wijze. Daarentegen negeren zij talloze fundamentele teksten die in dit boek worden aangehaald. Satan schijnt bereid om de misleide mensen delen van de waarheid te laten bezitten. Zij komen echter in conflict met essentiële waarheden. Gewoonlijk hebben zij niet de juiste naam: De Kerk van God. Evenmin verkondigen zij het koninkrijk van God of weten zij wat het is, dat wil zeggen, zij kennen of verkondigen het ware evangelie van Christus niet. Zij hebben niet Gods bestuur met Jezus Christus aan het hoofd, en met apostelen, evangelisten, herders en andere oudsten. Zij weten niet wat behoud is. Zij weten niet wat het doel of plan van God is.

Deze dingen bewijzen van slechts één Kerk, een Kerk die veel vervolging en tegenstand heeft ondervonden, dat zij de oorspronkelijke, ware Kerk is. En zelfs deze Kerk had, tot na het jaar 1933, een groot aantal van deze essentiële waarheden verloren. Sinds dat jaar zijn er in de ware Kerk op zijn minst 18 fundamentele en essentiële waarheden hersteld.

MENSELIJK VERSTAND OP ZICH ONTOEREIKEND

Tot nu toe was ik nog niet in staat een heldere beknopte samenvatting te geven van WAT de Kerk precies is en WAAROM zij bestaat.

En WAAROM NIET?

Van nature en normaal gesproken denken de mensen alleen aan en over fysieke en materiële dingen. De mensen beseffen het niet, maar zij zijn AFGESNEDEN van God! Het verstand van de mens kan, tenzij en totdat het de Heilige Geest van GOD ontvangt, niet op geestelijk vlak denken. Het kan geen geestelijke dingen kennen, het kan de problemen van de mens, de moeilijkheden, het kwaad of het doel van het menselijk bestaan niet begrijpen.

De KERK evenwel is Gods Kerk. En de dingen van God zijn een mysterie: onbegrijpelijk voor het natuurlijke, zinnelijke denken. De mensen kunnen dus wel een of ander menselijk idee hebben over wat en waarom de Kerk is, maar dat is niet Gods idee.

God communiceert met de mens in onze tijd door middel van Zijn gedrukte Woord, de Bijbel. De werkelijke centrale strekking van de Bijbel is evenwel geestelijk. En het gewone verstand zonder Gods Geest kan niet geestelijk denken of geestelijke kennis begrijpen. Om het een nog groter MYSTERIE te maken herhaal ik opnieuw, dat de Bijbel een soort legpuzzel is, samengesteld uit duizenden onderdelen, die, om begrip te verkrijgen, bij elkaar moeten worden gelegd, „wet op wet, eis op eis... hier wat, daar wat” (Jesaja 28:9-10, 13). En om deze geestelijke „legpuzzel” op de juiste manier bij elkaar te krijgen is de toevoeging van de Heilige Geest vereist. En zelfs dan is er nog tijd, ijver en geduld nodig. Ik kon de lezer dit „wat en waarom” van de Kerk niet meteen al in zijn geheel en beknopt doorgeven. Ik wil het MYSTERIE volledig onthullen!

Welnu, WAT IS DE KERK?

WAAROM „EERSTELINGEN”?

De Kerk is dat lichaam dat God speciaal uit Satans wereld geroepen heeft. Het is een lichaam waarvan de leden voor een zeer bijzonder doel worden geroepen: om te worden opgeleid tot machthebbers en leraren wanneer God begint met het bekeren van de wereld. Om in staat te worden gesteld met en onder Christus de wereld te regeren en te onderwijzen. Het is verder noodzakelijk dat zij eerst worden omgevormd van menselijke tot werkelijk Goddelijke Wezens, leden van de heilige Godfamilie. Dit verklaart waarom zij meerdere keren de „eerstelingen” van Gods behoud worden genoemd (Efeziërs 1:11; Romeinen 11:16; Openbaring 14:4). De Pinksterdag heette aanvankelijk het Feest der Eerstelingen, symbool van de kerkleden die worden geroepen en opgeleid voor hun speciale opdracht voorafgaande aan de tijd dat God het behoud zal openstellen voor de wereld. Laten wij heel goed begrijpen dat de tijd, waarin God de boom des levens zal openstellen, voor Satans wereld nog niet is gekomen. In plaats van de boom des levens voor Satans wereld open te stellen, heeft God bepaalde mensen uitgekozen die waren gepredestineerd om speciaal te worden geroepen, opdat zij zouden worden opgeleid tot koningen en priesters, die in de hoedanigheid van echte Goddelijke Wezens onder Christus zullen dienen, wanneer God de boom des levens wel voor de hele wereld zal openstellen. Dat zal de tijd zijn dat God, zoals in Joël 2:28 staat, tenslotte Zijn Geest op iedereen die leeft zal uitstorten.

De nieuwtestamentische passage, die niet correct wordt weergegeven als „Nu is het DE dag des heils” (2 Corinthiërs 6:2), is een citaat van Jesaja 49:8. In de Hebreeuwse en in de Griekse tekst staat echter niet het woord *de*. Het werd ingevoegd door

vertalers die waren misleid tot het geloof dat het nu voor iedereen de enige dag des heils is.

De waarheid dat de Kerk niet uitsluitend en alleen voor behoud wordt geroepen niet louter om „het te maken in het koninkrijk,” zoals zovelen het uitdrukken wordt duidelijk bevestigd in de gelijkenis van de ponden en die van de talenten.

GELIJKENIS VAN DE PONDEN

In de gelijkenis van de ponden (Lukas 19: 11-27) wordt Jezus uitgebeeld als de rijke jonge machthebber die naar Gods troon in de hemel gaat om het koninkrijk van God te ontvangen. Aan iedereen in de Kerk gaf Hij een pond, dat een bepaald deel van Gods Heilige Geest uitbeelt. Dit illustreert dat wij gedurende het Christelijke leven moeten groeien in de Geest, in genade en kennis. Wanneer Christus naar de aarde terugkeert, en het koninkrijk heeft ontvangen en gekroond is, zal Hij de leden van de Kerk bij Zich roepen om rekenschap af te leggen. Degene die het door hem ontvangen deel van de Heilige Geest met tien heeft vermenigvuldigd (die in genade en kennis is gegroeid en zich heeft ontwikkeld), zal worden beloond met het bestuur over tien steden. Hij die zich in geestelijke groei en ontwikkeling slechts half zo veel kwalificeerde, zal als beloning over vijf steden regeren. Vergeet niet dat wij zullen worden beloond in overeenstemming met onze werken of geestelijke groei, maar behoud is een gift. Maar wat gebeurt er met degene die dacht dat hij het „in het koninkrijk had gemaakt” zonder geestelijke groei en ontwikkeling? Van hem wordt het eerste deel van de Heilige Geest afgenomen—hij zal het behoud dat hij ten onrechte meende te hebben verliezen. HIJ ZAL HET NIET MAKEN IN HET KONINKRIJK! HIJ WAS NIET LOUTER VOOR BEHOUD GEROEPEN, MAAR OM ZICH TE KWALIFICEREN, teneinde onder Christus in het koninkrijk te regeren en te onderwijzen, wanneer God voor iedereen op aarde behoud zal openstellen. Het is goed op te merken dat behoud niet zal worden opengesteld voor de mensen in Satans wereld. Het zal dan Gods wereld zijn, de wereld van morgen.

De gelijkenis van de talenten (Mattheüs 25) benadrukt dezelfde waarheid.

GELIJKENIS VAN DE ZAAIER

Ook de gelijkenis van de zaaier en het zaad in Mattheüs 13:1-9 doet dat. Maar Jezus' discipelen begrepen die gelijkenis niet. Zij vroegen Jezus (vs. 10) waarom Hij tot de massa in gelijkenissen sprak. Jezus antwoordde Zijn discipelen, die voor een bijzonder doel uit de wereld waren geroepen: „U is het gegeven de geheimenissen van het koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven.” Dit is opnieuw een voorbeeld dat God op dit moment niet de wereld tot begrip en behoud roept. Jezus sprak tot de niet geroepen wereld in gelijkenissen om de betekenis te verbergen (vs. 13). Hij verklaarde de gelijkenissen wel aan Zijn geroepen discipelen (vs. 18-23). Sommigen die in dit tijdperk van de Kerk worden geroepen horen het Woord van God als het wordt gepredikt, maar zij begrijpen het niet, en wat in hun hart werd gezaaid wordt door Satan weggenomen. Sommigen ontvangen de waarheid als zij wordt gepredikt met vreugde, maar missen diepte van geest en karakter. Wanneer er vervolging komt, raken zij geërgerd en keren zich af. Anderen horen en reageren aanvankelijk, maar zijn zo met hun levensonderhoud

en met de genoegens van de wereld begaan dat zij geen vrucht voortbrengen zoals degene die het ene pond ontving, maar niet groeide in goddelijk karakter en in geestelijke kennis. Maar van de anderen die uit de wereld en in Gods Kerk werden geroepen, brachten sommigen honderd-, sommigen zestig-, en sommigen dertigvoudig geestelijke vrucht voort. Zij worden behouden door Gods vrije genade, maar in het volgende leven in Gods koninkrijk zullen zij worden beloond of posities met verantwoordelijkheid en macht krijgen in overeenstemming met hun werken.

Dat wil zeggen, in overeenstemming met de door hen voortgebrachte vrucht. En voortgebrachte vrucht betekent meer dan regelmatige bijbelstudie, gebed, kerkbezoek of vrijwillige taken in de kerk. Het betekent „de vrucht van de Geest” zoals uiteengezet in Galaten 5:22-23: het tonen van meer liefde of onbaatzuchtige zorgzaamheid naar anderen, het groeien in vreugde, wat overstelpend geluk is, groeien in vrede met uw eigen familie, met burens, met alle anderen. Groeien in geduld, vriendelijker zijn naar anderen, goedheid en trouw, evenals nederigheid en zelfbeheersing.

De KERK is dus dat lichaam dat uit Satans wereld wordt geroepen om *te worden voorbereid* op het herstellen, met en onder Christus, van de REGERING van God. Dat zal een tijd zijn waarin Satan zal zijn VERWIJDERD. Het zal een tijd zijn waarin alle mensen die dan leven tot bekering en behoud met eeuwig leven door de Heilige Geest van GOD worden geroepen! De KERKLEDEN, die dan onsterfelijk zullen zijn, zullen met Christus REGEREN en zullen het huidige bewind van Satan vervangen!

De KERK is dus het lichaam van uitgeroepen die bij de opstanding de EERSTELINGEN van Gods oogst zullen vormen. Deze oogst is het binnenhalen van fysieke mensen van vlees en bloed, van uit stof samengestelde mensen, die worden omgevormd tot heilige, onsterfelijke GODDELIJKE WEZENS—zij in wie God Zichzelf daadwerkelijk heeft vermenigvuldigd!

KERK NOG VLESELIJK

WAAROM heeft God in wijsheid geleidelijk gehandeld, met één stap tegelijk? Weinig mensen beseffen HOE GROOT GODS DOEL is!

De leden van de Kerk zijn, na alle jaren van zondigen, waarbij het leven van God was afgesneden, en ondanks dat zij na een eerste bekering zijn veranderd en Gods Heilige Geest hebben ontvangen, nog „zuigelingen in Christus”, nog steeds veel meer vleeselijk dan geestelijk ingesteld.

Laten wij DIT GOED BEGRIJPEN!

Zoals zij in eerste instantie in dit leven wordt geroepen, is de KERK NOG NIET in staat de aarde te REGEREN en met Christus te zitten op de TROON waarop God oorspronkelijk Lucifer plaatste. De Kerk is nog niet in staat de REGERING VAN GOD ten uitvoer te brengen.

En DAAROM heeft God ZIJN REGERING in Zijn Kerk geplaatst. En DAAROM is Gods bestuur in de Kerk theocratisch in plaats van democratisch. Daarom heeft God bestuursrangen in Zijn Kerk ingesteld: apostelen, evangelisten, oudsten, zowel predikende als niet-predikende, „totdat wij [in de Kerk] de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Efeziërs 4:13). Het is geen kwestie van het te hebben „gemaakt in het koninkrijk”

na te zijn gedoopt, maar een kwestie van geestelijke groei en ontwikkeling in kennis en in rechtvaardig karakter. Daarom is het bestuur hiërarchisch van vorm: bestuur van GOD van de top naar beneden, niet van de laagste naar boven. Anders zouden degenen onderaan GOD regeren!

Het is HETZELFDE bestuur waarmee Christus vanaf het begin van het millennium alle volken zal regeren!

En daarom ook heeft Satan dissidenten in Gods Kerk listig beïnvloed om haatdragend en verbitterd naar Gods regering te worden—waarom sommigen de Kerk hebben verlaten!

De kerken van deze wereld „het traditionele Christendom”—SPREKEN NIET over de regering van GOD. Zij zien Jezus niet als de komende WERELDHEERSER. Zij verkondigen niet dat Jezus de komende KONING is, maar alleen de Verlosser. Teksten die spreken over Christus als Koning en komende Heerser en over het regeren van het koninkrijk van God negeren en verwerpen zij. En dat wil zeggen dat zij in hun onderwijs en prediking de evangelieboodschap van Christus VERWERPEN en NEGEREN! Zij leren dat iemand reeds behouden is na het „ontvangen” (AANNEMEN) van Christus!

Ik herhaal: de mens die door God wordt geroepen en aan Zijn Kerk wordt toegevoegd is, bij zijn aanvankelijke bekering, nog in de verste verte niet in staat MACHT te ontvangen om over de naties te regeren!

Hij wordt een „zuigeling in Christus” genoemd. Hij heeft, als hij in dit voorbereidende menselijke stadium berouw heeft en zich werkelijk bekeert, daadwerkelijk een deel van de Heilige Geest van God ontvangen. Zo lezen wij in Romeinen 8:16: „Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

Maar wij moeten geestelijk groeien voordat wij in staat zijn te regeren over steden en naties en degenen die zich bekeeren te onderwijzen.

Zoals de apostel Paulus zei tot degenen in de Kerk van de eerste eeuw die geestelijk niet groeiden: „Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven. Want toen God aan Abraham Zijn beloften deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal Ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen” (Hebreeëen 6:12-14).

Wij zijn nu al de verwekte, maar nog ongebornen kinderen van God. Evenals in een rechtstreekse vergelijking het embryo of de foetus in de aanstaande moeder *nu al* het kind van zijn ouders is, ook al is het nog niet geboren. Daarom merk ik in het voorbijgaan op: *Abortus is MOORD!*

Dit brengt ons tot een uiterst belangrijk DOEL en gewichtige TAAK van de Kerk!

Vanaf vers 22 van Galaten 4 staat een allegorie over de twee verbonden: het Verbond dat bij de berg Sinaï met het volk Israël werd gesloten en het Nieuwe Verbond dat bij Christus' terugkeer zal worden gesloten. De dienaren in de Kerk zijn niettemin „[bekwame] dienaars van een nieuw verbond” (2 Corinthiërs 3:6).

De KERK is een deel van, en een voorbereidende fase op het uiteindelijke sluiten van, het NIEUWE VERBOND.

In deze allegorie van de twee verbonden wordt de Kerk „ONS ALLER MOEDER” genoemd, dat wil zeggen, de moeder van de leden van de Kerk.

Let dus op de rechtstreekse overeenkomst. God vermenigvuldigt zich door middel van mensen. Hij schonk ons het vermogen *onzelf* te vermenigvuldigen. En de

menselijke voortplanting is een precieze afspiegeling van Gods GEESTELIJKE VOORTPLANTING!

MENSELIJKE VOORTPLANTING— EEN BEELD VAN GEESTELIJK BEHOUD

Laten wij nu zien en BEGRIPpen hoe de menselijke voortplanting een beeld is van het geestelijke BEHOUD!

Elk menselijk leven komt van een nietige eicel of ovum. Dit wordt in het lichaam van de moeder geproduceerd. Een ovum heeft ongeveer de grootte van een speldepunt. Wanneer het sterk wordt vergroot is er een kleine kern, de nucleus, te zien. Het ovum heeft, van zichzelf, een zeer beperkte levensduur! Sommige artsen en wetenschapsmensen geloven dat het leven ervan slechts omstreeks 24 uur duurt, tenzij het wordt bevrucht door een spermacel van een man. Er kan menselijk leven aan worden verleend door een spermacel die in het lichaam van de vader wordt geproduceerd. De spermacel is de kleinste cel in het menselijk lichaam: ongeveer een vijftigste van de grootte van een ovum. De spermacel (*spermatozoön*—meervoud *spermatozoa*) verenigt zich, als het een ovum is binnengedrongen, met de nucleus daarvan. Dit verleent leven, fysiek menselijk leven, aan het ovum.

Het is evenwel nog geen geboren menselijk wezen. Het menselijke leven is alleen nog maar verwekt. Gedurende de eerste vier maanden wordt het een embryo genoemd. Daarna heet het, tot de geboorte, een foetus. Dit menselijke leven begint zeer klein ter grootte van een nietige speldepunt en de spermacel die het voortbrengt is de *kleinste* cel in het menselijk lichaam!

Is het eenmaal verwekt, dan moet het, door middel van de moeder, worden gevoed en onderhouden met fysiek voedsel uit de grond. Van deze fysieke voeding moet het groeien, en *groeien*, en GROEIEN—totdat het, na negen maanden, lichamenlijk groot genoeg is om te worden geboren. Naarmate het groeit ontwikkelen zich geleidelijk de *fysieke* organen en kenmerken. Spoedig vormt zich de wervelkolom. Er vormt zich een hart dat begint te kloppen. Andere inwendige organen worden gevormd. Dan ontstaat, heel geleidelijk, een lichaam, een hoofd, benen en armen. Uiteindelijk begint er haar op het hoofd te groeien, nagels aan vingers en tenen ontwikkelen zich en de gelaatstreken nemen geleidelijk vorm aan. Na ongeveer negen maanden is de gemiddelde gezonde foetus gegroeid tot een gewicht van omstreeks zes tot negen pond, en is gereed om te worden geboren.

Een mens moet door een menselijke vader worden VERWEKT. Om te worden *wedergeboren*—opnieuw te worden geboren uit de Geest—uit GOD—moet men eerst worden verwekt door de GEESTELIJKE VADER, de Almachtige God.

DE VERBAZINGWEKKENDE OVEREENKOMST

Zie nu hoe de verwekking als MENS, de periode van groei, en de geboorte het verbazend identieke TYPE is van geestelijk behoud—van het uit God GEBOREN worden—van het ontvangen van EEUWIG LEVEN in het koninkrijk van God, de Godfamilie, waarin wij kunnen worden GEBOREN!

Iedere volwassen mens is in geestelijk opzicht een „ei” of „ovum”. In dit geestelijke ovum bevindt zich een nucleus: het menselijke verstand met zijn menselijke geest. Dit geestelijke „ovum” heeft, van zichzelf, een zeer beperkte levensduur, vergeleken met het EEUWIGE LEVEN, van gemiddeld zo’n 70 jaar. Er kan evenwel geestelijk, *goddelijk*, *onsterfelijk* leven aan worden verleend door het binnendringen van de HEILIGE GEEST, die direct van de Persoon van GOD de Vader komt. Deze Geest van GOD verenigt zich met de nucleus van het menselijke ovum, dat de geest en het verstand van de mens is, en verleent ons tevens de goddelijke natuur (2 Petrus 1:4). Tot nu toe hadden wij slechts een menselijke, vleselijke of zinnelijke natuur.

Zoals de menselijke spermacel de *kleinste* menselijke cel is, zo beginnen veel pas verwekte Christenen met een uiterst *klein* deel van Gods Heilige Geest en karakter. Velen zijn in het begin wellicht nog steeds ongeveer 99,99 procent vleselijk! Dat was kennelijk het geval met de leden van de Kerk van God te Corinthe (1 Corinthiërs 3:1-3). De apostel Paulus zei dat hij hen nog steeds met geestelijke *melk* moest voeden, nog niet met volwassen geestelijk „voedsel.” Zeer zeker waren zij nog niet „WEDERGEBOREN.”

Welnu, zoals de fysieke mannelijke spermacel zijn weg vindt naar, en zich verenigt met de *nucleus* in het ovum, zo dringt Gods Geest in en verbindt zich met de geest en het VERSTAND van de mens! Er is, zoals eerder uiteengezet, een *geest in de mens*. Deze menselijke geest heeft zich verbonden met de hersenen om het menselijke VERSTAND te vormen. Gods Geest verenigt zich met onze geest en getuigt met *onze* geest dat wij nu reeds kinderen van God zijn (Romeinen 8:16). En Gods Heilige Geest, die nu in ons VERSTAND met onze menselijke geest is verbonden, verleent aan ons verstand het vermogen om GEESTELIJKE KENNIS te begrijpen (1 Corinthiërs 2:11), kennis die het fysiek ingestelde verstand niet kan bevatten.

In ons is nu de aanwezigheid van EEUWIG LEVEN—Goddelijk leven door Gods Geest. In dezelfde zin was het menselijke embryo een reëel menselijk leven dat vooralsnog niet was ontwikkeld. Onsterfelijke geestelijke wezens—uit God GEBOREN—zijn wij echter nog niet, evenals het menselijke embryo nog niet uit zijn menselijke ouder is geboren, nog niets heeft geërfd, nog niets bezit, maar een fysieke ERFGENAAM is (Romeinen 8:17). *INDIEN* echter Gods Heilige Geest in ons woont, zal God, bij de opstanding, ons sterfelijke lichaam „opwekken” tot onsterfelijkheid door zijn Geest „die in ons woont” (Romeinen 8:11; 1 Corinthiërs 15:49-53).

Wij zien nu hoe de verbazingwekkende parallel zich voortzet!

Vooralsnog zijn wij geen *geboren* Goddelijke Wezens. Wij zijn nog niet samengesteld uit geest, maar uit fysieke materie. Het goddelijke leven is alleen nog maar verwekt. Dit goddelijke KARAKTER begint zo uiterst klein dat er hoogstwaarschijnlijk niet veel van is te zien, afgezien van het vuur van de vervoering van de geestelijke „romance” dat wij in die „eerste liefde” van de bekering kunnen uitstralen, geestelijk gesproken. Maar wat betreft geestelijke KENNIS en ontwikkeld geestelijk KARAKTER, daarvan is nog niet veel merkbaar.

HET GEESTELIJKE EMBRYO

Dus als wij eenmaal geestelijk zijn verwekt, dan zijn wij nog slechts een geestelijk embryo. Nu moeten wij met GEESTELIJK

voedsel worden gevoed! Jezus zei dat de mens niet alleen van brood (fysiek voedsel) zal leven, maar van IEDER WOORD VAN GOD (geestelijk voedsel)! Dit drinken wij in vanuit de Bijbel! Wij drinken deze geestelijke kennis en dit karakter bovendien in door middel van persoonlijk, intiem, voortdurend contact met God door GEBED, en door Christelijke omgang met Gods kinderen in Zijn Kerk. En tevens door van de Kerk steeds onderwijst te ontvangen.

Het *fysieke* embryo en de foetus worden fysiek door de moeder gevoed. Gods KERK wordt „het Jeruzalem dat boven is” genoemd en „ONS ALLER MOEDER” (Galaten 4:26—SV).

Merk de precieze parallel op! De KERK is de geestelijke MOEDER VAN DE LEDEN. God heeft in Zijn Kerk geroepen en gekozen dienaren aangesteld om DE KUDDE TE WEIDEN: „Tot de *volmaking* der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw des lichaams [de KERK] van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en *der kennis* van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus” (Efeziërs 14:11-13—SV).

Het is de taak van Christus’ WARE dienaren (en *hoe zeldzaam* zijn die *tegenwoordig*) om de verwekte, maar nog ongeboren heiligen te BESCHERMEN tegen valse doctrines, tegen valse dienaren.

De MENSELIJKE moeder draagt haar ongeboren kind in dat deel van haar lichaam waar zij het ‘t best tegen fysiek letsel kan BESCHERMEN, en het bieden van die bescherming is een deel van haar taak, evenals het voeden van het ongeboren kind! Zo ook de KERK: door Christus’ dienaren instrueert, onderwijst, adviseert en BESCHERMT zij de ongeboren leden tegen *geestelijk* letsel! Wat een FANTASTISCH beeld is de menselijke voortplanting van het geestelijke BEHOUD!

Nu verder! Evenals de fysieke foetus *lichamelijk* voldoende moet groeien om te worden geboren, zo moet de verwekte Christen *groeien* in genade en in de kennis van Christus (2 Petr. 3:18). Gedurende dit leven moet hij overwinnen, zich in geestelijk KARAKTER ontwikkelen, om uiteindelijk te worden GEBOREN in het Koninkrijk van God!

En evenals de fysieke foetus geleidelijk, een voor een de fysieke organen, gelaatstreken en kenmerken ontwikkelt, zo moet de verwekte Christen geleidelijk, voortdurend, het GEESTELIJKE karakter ontwikkelen: liefde, geloof, geduld, vriendelijkheid, zelfbeheersing. Hij (of zij) moet leven *naar*, en een DADER zijn *van* het Woord van God. Hij moet het goddelijke KARAKTER ontwikkelen!

TENSLOTTE: ONSTERFELIJKHEID!

Vervolgens zal hij op Gods tijd—al kan de persoon intussen sterven—door een opstanding, of door een ogenblikkelijke VERANDERING tot onsterfelijkheid bij Christus’ komst—uit God worden GEBOREN, in het KONINKRIJK VAN GOD—want GOD is dat koninkrijk! Hij is dan niet langer stoffelijk vlees van de grond, maar samengesteld uit geest, net zoals God Geest is (Johannes 4:24).

HOE SCHITTEREND is de WAARHEID VAN GOD! Maar door zijn lafhartige bedrog heeft Satan DE WERELD MISLEID, heeft hij de mensheid verblind voor het feit dat God dit KONINKRIJK is dat door Jezus werd gepredikt, en voor het feit dat WIJ kunnen worden geboren als geestelijke individuen als deel van die GODFAMILIE, als deel van het GODSRIJK!

Hoe kostbaar is GODS WAARHEID! God ontwierp de voortplanting, om op een fysieke wijze Zijn waarheid uit te beelden en ONS VOORTDUREND IN KENNIS TE HOUDEN VAN ZIJN WONDERBAARLIJKE PLAN VAN BEHOUD!

Het is de functie van de KERK, als de geestelijke MOEDER van de Christenen die er lid van zijn, heilig, rechtvaardig, volmaakt goddelijk KARAKTER te ontwikkelen in degenen die God roept, degenen die God aan de Kerk toevoegt.

Vergeet niet dat niemand tot Christus KAN KOMEN, tenzij hij door God de Vader wordt geroepen en getrokken (Johannes 6:44). Pasbekeerde leden worden niet tot geestelijke bekering gebracht door de „verkooptechniek” van menselijke evangelisten; zij worden niet „bepraat” om zich te „bekeren”; zij worden niet onder zware emotionele druk gezet door felle evangelistische retoriek of vurigheid, of door een over emotionele „oproep naar voren te komen” in evangelisatie-kruistochten met de sentimentele tonen van een weeklagend koor dat zingt: „Ik kom, ik kom zoals ik ben.”

Dit soort MODERNE kruistochten met het „oude evangelie” is, noch als leer, noch als voorbeeld in het Nieuwe Testament te vinden! Toch menen de mensen ten onrechte dat dit is wat Christus voor ogen stond—het gebruik dat door Jezus werd ingesteld.

Jezus KWAM BESLIST NIET op een „kruistocht om zieltes te redden” in de poging om in die tijd alle mensen van SATANS wereld te redden. Hij kwam om uit Satans wereld mensen te roepen die daartoe zijn gepredestineerd en speciaal door God worden geroepen. Jezus zei dat het voor anderen uit SATANS WERELD onmogelijk is tot Hem te komen voor behoud, tenzij zij speciaal worden geroepen door God om koningen en leraars te worden in de tijd dat Gods WERELD VAN MORGEN SATANS WERELD zal hebben vervangen. Nooit heeft Jezus iemand gesmeekt of verzocht „zijn hart aan Hem te geven.” Bij de Jacobs bron in Samaria sprak Jezus met een vrouw over de Heilige Geest in termen van „levend water.”

De vrouw zei tot Jezus: „Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb.” Dit was een regelrecht verzoek van een onbekeerde vrouw om behoud en de gift van de Heilige Geest. MAAR JEZUS SPRAK HAAR SLECHTS OVER HAAR ZONDEN, OVER DE DINGEN WAARVAN ZIJ ZICH DIENDE TE BEKEREN! Hij zei NIET: „Kom tot Mij, zoals je bent, in je zonden.”

Niemand KAN tot Jezus komen tenzij God de Vader hem trekt! Allen hebben gezondigd. Zonde is tegen GOD de Vader gericht. Men moet zich eerst van de zonde bekeren—zich ervan afkeren! Dit is veel meer dan wroeging over schuld. Het is een kwestie van er zoveel BEROUW over te hebben dat men zich van de zonde AFKEERT en de zonde overwint. Hierdoor wordt iemand door geloof in Christus met God verzoend. Het is God de Vader die aan de Kerk diegenen toevoegt die Hij tot behoud roept (Handelingen 2:47). Het is God die leden in de Kerk plaatst (1 Corinthiërs 12:18) niet de emotionele retoriek van een evangelist tijdens een emotionele oproep om naar voren te komen!

God plaatst de individuele leden in Zijn Kerk, opdat in hen Zijn heilige, rechtvaardige, volmaakte KARAKTER tot ontwikkeling komt. En WAAROM? Om hen erop voor te bereiden GODDELIJKE WEZENS te worden in het Koninkrijk (gezin) van God, om uiteindelijk met de regering van God de gehele aarde te BESTUREN!

Maar HOE ontwikkelt de KERK als de geestelijke MOEDER van haar leden DIT GEESTELIJKE KARAKTER?

Dit brengt ons tot het ware DOEL van de Kerk. Dit brengt ons tot BEGRIP van WAAROM iemand buiten de KERK niet WEDERGEBOREN kan worden.

HET WARE DOEL VAN DE KERK

Nu het ALLERBELANGRIJKSTE: wat is het WARE DOEL van de Kerk? WAAROM liet God haar door Christus oprichten?

De KERK is de geestelijke MOEDER van de bekeerde mensen. Deze mensen zijn de nog ONGEBOREN geestelijke embryo's en foetussen, verwekt door Gods Heilige Geest—zij zijn nu reeds kinderen van God. De KERK is Gods geestelijke ORGANISME, dat goed is georganiseerd, ten behoeve van het voeden met geestelijk voedsel, het trainen en ontwikkelen in geestelijk rechtvaardig KARAKTER van de toekomstige GODDELIJKE WEZENS de zonen van God de Vader'.

Voor deze training, deze geestelijke ontwikkeling van Gods KARAKTER—heeft God Zijn Kerk een DUBBELE verantwoordelijkheid gegeven:

„Gaaf heen in de gehele wereld” en verkondig het GOEDE NIEUWS een aankondiging van het komende koninkrijk van God.

„Weid mijn schapen.”

Bij het weiden of VOEDEN van de „schapen”, het in hen ontwikkelen van Gods geestelijke KARAKTER, heeft God hun evenwel ook EEN EIGEN AANDEEL gegeven in het steunen van de grote opdracht: „Gaaf dan heen in de gehele wereld.”

Deze eerste en grote opdracht werd aan de apostelen gegeven. In mindere mate werden evangelisten gebruikt om de boodschap uit te dragen. Andere leiders, geordineerde dienaren, hadden een vaste plaats, maar ook de plaatselijke dienaar van een gemeente kan in zijn gebied evangelisatie samenkomsten houden, niet van het soort „een kruistocht om zieltjes te redden,” maar lezingen die als een getuigenis het komende KONINKRIJK VAN GOD AANKONDIGEN en VERKONDIGEN (het ware evangelie)!

Deze HELE GROTE OPDRACHT—het verkondigen van het GOEDE NIEUWS van het komende koninkrijk, en het „weiden van de schapen” is een GECOMBINEERDE verantwoordelijkheid en functie van de Kerk.

Het individuele gewone lid HEEFT ZIJN EIGEN ZEER BELANGRIJKE AANDEEL in het verkondigen van het GOEDE NIEUWS (evangelie) aan de wereld. Hoe? Niet door zelf in het openbaar Christus' boodschap aan de buurt of aan de wereld te verkondigen. Dit wordt in hoofdzaak door de apostelen gedaan, in mindere mate door evangelisten, en in nog mindere mate door plaatselijke dienaren. (De voornaamste verantwoordelijkheid van de plaatselijke dienaren is het toezicht op en het prediken tot de plaatselijke Kerk.) De HELE KERKELIJKE ACTIVITEIT is evenwel één GEHEEL, georganiseerd in verscheidene afdelingen en taken (1 Corinthiërs 12:5-6).

AANDEEL VAN HET GEWONE LID

Wat is nu het aandeel van het individuele plaatselijke lid in het bekendmaken van de evangelieboodschap aan DE GEHELE WERELD? Dit wordt immers hoofdzakelijk en rechtstreeks gedaan door de APOSTEL. In deze tweede helft van de twintigste eeuw gebeurt het bovendien door radio, televisie en het GEDRUKTE woord!

In de eerste eeuw werd het gedaan door persoonlijke verkondiging. WELK AANDEEL had dan het individuele gewone lid daarin?

EEN GROOT AANDEEL! Zonder dit grotere lichaam van gewone leden zou de apostel niets kunnen doen! Een voorbeeld uit de Bijbel: Petrus en Johannes hadden de boodschap in de Tempel te Jeruzalem verkondigd. Petrus had een wonder verricht en er had zich een grote menigte mensen verzameld. Bijgevolg werden Petrus en Johannes de nacht over in de gevangenis geworpen, en zij werden ernstig bedreigd. Hun leven was in gevaar. Zij waren ontdaan.

Onmiddellijk na hun vrijlating gingen zij naar de gewone leden (Handelingen 4:23). Zij hadden behoefte aan de steun en de bemoediging van de leden. Die baden VURIG! Petrus en Johannes hadden deze loyaliteit, deze steun en de geboden van de gewone leden hard NODIG. Zij VORMDEN ALLEN TEZAMEN EEN TEAM!

Laten we een recent voorbeeld uit onze tijd nemen.

Het bureau van de procureur generaal van de volkrijkste staat van Amerika, Californië, had een plotselinge, onverwachte, zwaar bewapende aanval uitgevoerd op het hoofdkwartier van de Wereldwijde Kerk van God in Pasadena, Californië. Zij eisten, daarbij de grondwet van de Verenigde Staten met voeten tredend, alle eigendommen en baten van de Kerk voor de Staat op. En in het geheim had het hof een curator aangesteld om de Kerk van de levende God over te nemen, te runnen en te exploiteren!

Maar toen de curator met zijn staf en gevolmachtigde politiehoofden het Administratiegebouw en andere gebouwen op het hoofdkwartier wilden betreden, waren deze gebouwen geheel bezet door zo'n 5000 gewone leden met kinderen en baby's, die daar langdurige gebedsdiensten hielden, de een na de ander. De deuren waren gesloten. De gewapende beambten waagden het niet de deuren open te breken en deze massale en ordelijke gebedsdiensten te verstoren. Na drie dagen gaven zij het op. De curator, een oud-rechter met een niet-christelijk geloof, nam zijn ontslag. Het civiele rechtsgeding werd „op een laag pitje gezet.” En HET WERK VAN DE KERK GING DOOR! Het hof in hoger beroep besliste later dat dit rechtsgeding ongefundeerd was en nooit had mogen plaatsvinden.

De auteur, Christus' apostel, kan met nadruk zeggen dat de apostelen, evangelisten, dienaren en oudsten niet verder hadden kunnen gaan met het werk van God zonder de loyale steun en de voortdurende bemoediging van de gewone leden.

Evenmin kan het individuele gewone lid Gods heilige, rechtvaardige en volmaakte KARAKTER in zich ontwikkelen zonder het werk van de apostel, de evangelisten, dienaars en oudsten. Al deze verschillende leden die God in Zijn Kerk heeft geplaatst zijn onderling afhankelijk, zijn wederkerig op elkaar aangewezen. Zij vormen een TEAM, een GEORGANISEERD GEESTELIJK ORGANISME, totaal verschillend van welke seculiere of wereldlijke organisatie dan ook!

HOE werkt deze wederkerige afhankelijkheid meer specifiek?

GOD ZORGT VOOR MODERNE MIDDELEN

In het algemeen kost de hele bedrijfsvoering van de Kerk in deze wereld van de twintigste eeuw veel geld. Voor de uitvoering

van haar opdracht staan de Kerk faciliteiten en middelen ter beschikking die in de wereld van de eerste eeuw niet bestonden. Zonder de tienden en de gulle vrijwillige offers van de gewone leden zou de opdracht van de Kerk in de wereld van vandaag niet kunnen worden uitgevoerd.

Zonder de vurige en voortdurend zegevierende gebeden van alle leden zou het werk niet kunnen worden verricht. Zonder de aanhoudende BEMOEDIGING van de gewone leden en van hun plaatselijke leiders zouden diegenen van ons die vanuit het hoofdkwartier werkzaam zijn het onder de vervolgen, de tegenstand, de beproevingen en teleurstellingen niet kunnen volhouden.

Andersom hebben ook de gewone leden even dringend behoefte aan bemoediging, onderwijs, advies en leiding van het hoofdkwartier en de plaatselijke dienaren.

Een voorbeeld van het bovenstaande: Ik ontvang dikwijls grote kaarten, vaak prachtig geïllustreerd of gedecoreerd, getekend door honderden plaatselijke kerkleden die bemoedigingen, trouwbetuigingen en steun geven. Gewone leden, over de hele wereld verspreid, kunnen zich gewoon niet ten volle indenken hoeveel bemoediging en inspiratie dit geeft aan hem die Christus gekozen heeft om dit geweldige wereldwijde lichaam, Gods Kerk, te leiden! De verzekering van de vurige GEBEDEN die voortdurend tot God opstijgen van deze duizenden uit alle delen van de wereld, inspireren het geloofsvertrouwen om te blijven volhouden in de leiding van en het opzicht over dit grote werk!

HOE nu is Gods Kerk in deze tijd georganiseerd? HOE werkt zij nu aan het eind van deze moderne, twintigste eeuw?

Christus' evangelieboodschap—het Koninkrijk van God—wordt over de gehele wereld met dynamische KRACHT bekendgemaakt door radio, televisie, en het tijdschrift met een massale oplage *The Plain Truth/De Echte Waarheid*. Dit unieke tijdschrift met maandelijks meer dan 7 miljoen exemplaren, volledig in kleur, brengt effectief en op interessante wijze het evangelie van Christus. Dan zijn er nog miljoenen aantrekkelijke boekjes en boeken, die op aanvraag gratis verzonden worden. In een campagne verschenen er dynamische boodschappen als pagina grote advertenties in toonaangevende nieuwsbladen: *The New York Times*, *The Wall Street Journal*, *Los Angeles Times*, *San Francisco Chronicle* en andere dagbladen. Veel ruimte werd besteed in de Londense *Times*.

Om de plaatselijke kerkleden en de dienaren te bemoedigen wordt er wekelijks vanuit het hoofdkwartier aan alle dienaren een 14 tot 20 pagina's tellend, gestencild *Pastor General's Report* verstuurd. Tweemaal per maand gaat de krant *The Worldwide News* naar alle leden. Maandelijks wordt het mooie tijdschrift in kleur *Het Goede Nieuws* verzonden aan alle gewone leden, dienaren en andere belangstellenden. En tenslotte stuurt Christus' apostel maandelijks een gestencilde medewerkersbrief naar alle leden en medewerkers met een verslag over de voortgang in het werk, de lopende activiteiten en de benodigdheden.

En een uiterst belangrijke afdeling moeten wij niet over het hoofd zien: de schriftelijke Bijbelcursus, gratis lessen die na inschrijving naar gewone leden en het publiek worden verzonden en die fundamentele onderwerpen uit de Bijbel diepgaand behandelen.

Wellicht dient nog vermeld te worden dat de auteur op zijn reizen Christus' boodschap persoonlijk overbrengt aan

koningen, keizers, presidenten, eerste ministers en andere leiders onder hen in een groot aantal landen.

Dit alles is een goed georganiseerde onderneming ter verwezenlijking van het DOEL van de Kerk: 1) het aankondigen aan de wereld van de komst van het Koninkrijk van God en 2) het voeren van de kudde.

De „eenling”, de „individuele Christen,” die het Koninkrijk van God wil binnenkomen op enige andere wijze dan door CHRISTUS en ZIJN WEG via Zijn KERK, wordt niet opgeleid in CHRISTUS' WIJZE VAN TRAINING, om te regeren met Christus in Zijn koninkrijk!

„INDIVIDUELE CHRISTENEN”— EX-LEDEN

Hoe zit het nu met de „particuliere” of „individuele Christen,” die zegt: „Ik wil geen deel van de Kerk uitmaken; ik wil mijn behoud rechtstreeks en met Jezus Christus alleen nastreven.”

Het antwoord is dit: God zelf heeft het plan en de methode vastgesteld waardoor mensen, na te zijn verwekt, kunnen worden opgeleid en voorbereid om deel te worden van de groep geboren GODDELIJKE WEZENS die het KONINKRIJK VAN GOD zal vormen!

Het Koninkrijk van God zal de GODFAMILIE zijn, een verheven en hoog opgeleide familie van GODDELIJKE WEZENS. De Kerk is Gods speciale school voor de opleiding van degenen die Hij heeft uitgekozen en geroepen om in Zijn Kerk te worden opgeleid—een opleiding tot koning en priester, om te leren regeren en onderwijzen. Alleen degenen die op die manier zijn opgeleid in de Kerk zullen in het Koninkrijk van God koningen en priesters zijn.

Degene die zegt: „Ik zal mijn behoud alleen zien te krijgen, buiten de Kerk om,” is volkomen misleid. Dit is niet de tijd dat behoud voor de mensen van Satans wereld openstaat. Degenen die nu worden geroepen, ik herhaal het met nadruk, worden NIET GEROEPEN alleen voor behoud. Zij worden geroepen voor een speciale opleiding, die alleen in Gods Kerk beschikbaar is.

Mensen in Satans wereld kunnen zichzelf niet buiten de Kerk opleiden voor de bijzondere roeping om bestuurder en leraar te worden in Gods Koninkrijk in de tijd dat Satan is verwijderd en de wereld Gods wereld is geworden.

De Kerk is GEORGANISEERD volgens GODS patroon van wederkerig teamwork en samenwerking, om samen volmaakt te functioneren. De leden zullen de GODFAMILIE vormen, zoals die ten tijde van Christus' wederkomst zal bestaan. Vergeet niet dat God deze GODFAMILIE IS!

Neem een analogie uit Satans wereld. Een voetballer zegt: „Ik wil met alle wedstrijden meedoen, maar ik train *alleen*. Ik wil geen deel van het TEAM zijn voordat de wedstrijden beginnen.” Zou de trainer hem tijdens de wedstrijden deel van het elftal laten uitmaken zonder dat hij gedurende de trainingstijd TEAMWORK had geleerd? Evenmin laat God iemand bij de opstanding tot Zijn gezin toe die weigert er nu deel van uit te maken—in de KERK—in de geestelijke „trainingstijd.”

Tot degenen die bij het begin van de KERK tot apostelen werden gekozen zei Jezus, sprekend over de KERK:

„Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken.” Diegenen die niet met andere ranken zijn verbonden, terwijl allen met de stam van de wijnstok verbonden zijn, waren GEEN DEEL VAN DE

KERK, en God de Vader zal hen als DODE ranken weggooiën. Het LEVEN (geestelijk leven, waarmee wij nu worden geïmpregneerd), ontvangt men, samen met alle andere „ranken,” van de stam van de wijnstok—Christus, het Hoofd van de KERK!

Hoe zit het met iemand die *IN* Christus' „geestelijke LICHAAM”, de Kerk, was, maar om een bepaalde reden werd BUITENGESLOTEN (het veroorzaken van verdeeldheid of opstandigheid of verzet tegen het bestuur van de Kerk)? De KERK is als een zwangere vrouw. Wanneer er een abortus optreedt, verlaat het MENSELIJKE LEVEN de foetus totaal. Er is echter in deze analogie één verschil. Voor iemand die Gods Kerk verlaat, of er buiten wordt gesloten, is het mogelijk om, na bekering en hernieuwd geloof, weer in het lichaam te worden opgenomen.

HOE ZIT HET MET DE KERKEN VAN DE WERELD?

Hoe is het met de miljoenen leden van andere kerken of religies?

SATAN is de grote vervalsers. Satan heeft zijn kerken, zijn godsdiensten, en zijn dienaren in die godsdiensten en kerken (2 Corinthiërs 11:13-15). Hoe is het met de miljoenen mensen in de traditionele, algemeen erkende „Christelijke” kerken? In het boek Openbaring wordt in het 12^e hoofdstuk de WARE Kerk beschreven als de vervolgd „kleine kudde,” waarvan velen de marteldood zijn gestorven—vanwege hun geloof ter dood zijn gebracht—en waarvan anderen moesten VLUCHTEN om veilig te zijn voor vervolging, marteling en de dood. In hoofdstuk 17 wordt een beeld gegeven van de grote, politiek en wereldlijk machtige kerken, geleid door hun „moeder”—„het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde” (vs. 5). Met andere woorden, de oude Babylonische mysteriegodsdienst, waaruit vele protesterende dochterkerken zijn voortgekomen. Deze politiek machtige kerk was de vervolger van „de heiligen” (vs. 6). Deze valse kerk, die politiek sterk is, zit op een „beest” dat in hoofdstuk 13 wordt beschreven als een regering die regeert door de macht van „de draak,” die Satan de duivel is (Openbaring 12:9).

Dit is schokkend, maar wordt in Gods Woord duidelijk geopenbaard!

Hoe is het met diegenen in zulke kerken die „wedergeboren Christenen” beweren te zijn? Zij zijn MISLEID! Hoe oprecht zij ook mogen zijn, zij weten niet dat zij, wat hun geloofsovertuigingen betreft, bedrogen zijn en het bij het verkeerde eind hebben. Zij worden echter nu niet geoordeeld! Zij zijn noch veroordeeld tot de poel des vuurs noch „behouden.” Zij behoren tot de WERELD die door het bedrog van Satan wordt beheerst en van God is AFGESNEDEN!

Het moet worden herhaald: hun ogen zullen voor Gods WAARHEID worden geopend als zij na Christus' komst nog leven en wanneer Satan is verwijderd, of als zij daarvoor reeds gestorven zijn zullen zij worden opgewekt en in de opstanding van het oordeel van de grote Witte Troon tot waarheid en behoud worden geroepen (Openbaring 20:11-12).

Inderdaad, de gehele wereld is MISLEID. Maar geloofd zij God! Satan zal spoedig van de aarde worden verwijderd, de ogen zullen opengaan voor de VERBAZINGWEKKENDE WAARHEID, en uiteindelijk zal IEDEREEN die ooit heeft geleefd tot behoud en eeuwig leven zijn geroepen! Iedereen moet echter,

wanneer hij wordt geroepen, zijn eigen beslissing nemen. Het is triest om te zeggen, maar sommigen zullen zich niet bekeren, zullen niet geloven en worden behouden. Dit boek leert nadrukkelijk geen universeel behoud. Sommige mensen zullen uiteindelijk in de poel des vuurs omkomen.

Ondertussen moet hier op aarde Gods GLORIERIJKE DOEL worden verwezenlijkt in overeenstemming met Gods schitterende MEESTERPLAN, met één stap tegelijk!

LEER EN GELOOF

Nu zullen wij een samenvatting geven van de leer en geloofspunten van Gods ware Kerk.

Uiteraard staan deze rechtstreeks in verband met het doel van de Kerk: het roepen van discipelen (leerlingen of studenten) uit de tegenwoordige wereld van Satan om te worden opgeleid tot koningen en priesters (leraars) in Gods wereld van morgen, wanneer God de boom des levens (behoud en onsterfelijkheid) voor alle mensen zal openstellen.

Verlies echter niet uit het oog wat de Kerk in leerstelling opzicht is geroepen te helpen herstellen: het koninkrijk, de regering en het karakter van God. Wat werd er weggenomen? Gods wet, de grondslag van Zijn regering en het werkelijke wezen van Gods karakter en goddelijk leven.

Met andere woorden: het punt waar het om draait is het vraagstuk van de ZONDE. Zonde is het overtreden van Gods geestelijke wet (1 Johannes 3:4).

Satan heeft de kerken van deze wereld verleid tot de overtuiging dat Gods wet werd afgeschaft; dat Jezus, in plaats van voor de mens de prijs te betalen wegens diens overtreden van de wet, de wet juist afschafte—„haar aan het kruis nagelde.”

De door protestanten gebruikte uitdrukking „de wet aan het kruis nagelen” kan slechts een ding betekenen. Dit is in Satans leer dat Christus, door aan het kruis genageld te worden, de wet afschafte, waardoor Hij het de mensen mogelijk maakte om ongestraft te zondigen. Wat in feite aan het kruis werd genageld was onze Zondedragers, Christus, die onze zonden op Zich nam en in onze plaats de doodstraf onderging, zodat wij bevrijd zijn van de uiteindelijke straf op het zondigen, maar niet vrijgemaakt om straffeloos te kunnen zondigen.

De ware fundamentele leer, geloofsstelling EN DOCTRINE VAN Gods ware Kerk is derhalve gebaseerd op de rechtvaardigheid van en gehoorzaamheid aan de wet van God. Die wet is LIEFDE. Maar geen menselijke liefde. Menselijke liefde kan niet uitstijgen boven het niveau van het menselijk egoïsme. Het moet de liefde van God zijn die „in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest” (Romeinen 5:5). Het oude Israël kon Gods wet niet werkelijk gehoorzamen; zij konden hem houden volgens de strikte letter van de wet. Maar aangezien liefde de vervulling van de wet is en de Israëlieten alleen menselijke egocentrische liefde bezaten, konden zij de wet niet volgens de geest houden—omdat de Heilige Geest nog niet was gegeven.

In deze fundamentele leerstelling zijn daarom alle „vruchten van de Heilige Geest” begrepen: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing, enz.

De leerstellingen van Gods ware Kerk komen eenvoudig neer op „leven naar ieder woord” van de Bijbel.

De eerste mens, Adam, besloot voor zichzelf te beslissen wat goed en verkeerd is—zelf zijn eigen leerstellingen,

geloof en levenswijze te bepalen. Gedurende 6000 jaar heeft de wereld deze zelfde koers gevolgd. De Kerk is uit de wereld geroepen om te leven volgens de weg die God, door middel van de Bijbel, onderwijst.

BEKNOPTTE GESCHIEDENIS VAN DE KERK

Tenslotte komen wij nu aan een beknopte geschiedenis van de Kerk, vanaf de oprichting in 31 n.Chr. tot aan het heden.

De Kerk begon in juni van het jaar 31, op de dag der Eerstelingen die Pinksteren wordt genoemd. De Heilige Geest daalde uit de hemel op de 120 discipelen die in Jeruzalem bijeen waren, met een bovennatuurlijk vertoon, zoals daarvoor noch daarna ooit heeft plaatsgevonden.

De 120 waren „allen *eendrachtig* (SV) bijeen”. Plotseling „kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag” (Handelingen 2:2). Was u weleens in een wervelstorm of een orkaan? Ik wel. Wind kan een zeer sterk geluid maken. Dit geluid vulde „het gehele huis, waar zij gezeten waren.” Vervolgens „vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen [talen] te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.”

Nooit had zoiets bovennatuurlijks plaatsgevonden en ook niet meer daarna. Toch beweren de hedendaagse sekten, die zich „Pinkstergemeenten” noemen, dat deze ervaring zich herhaalt.

Op hun bijeenkomsten komt echter niet een dergelijk geluid uit de hemel. Op hun hoofden zetten zich geen bovennatuurlijke, zich verdelende tongen van vlamvend vuur. Weliswaar beginnen sommigen wat te brabbelen, maar dit is met nadruk niet iets wat vergelijkbaar is met wat er op deze unieke Pinksterdag in het jaar 31 gebeurde. Let erop wat voor talen er bij de aanvang van de Kerk werden gesproken. Behalve de 120 waren er veel mensen uit een groot aantal landen met verschillende talen aanwezig. „Een ieder (van deze buitenlanders) hoorde hen [de 120] in zijn eigen taal spreken. En buiten zichzelf van verwondering zeiden zij: Zie, zijn niet al dezen, die daar spreken, Galileërs? En hoe horen wij hen dan een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?”

Let nu nauwkeurig op „Een ieder,” dat wil zeggen ieder hoorde individueel hen, alle 120, in zijn eigen moedertaal spreken. De Grieken hoorden de 120 Grieks spreken. De Parthen hoorden dezelfde 120 in de Parthische taal spreken. De Meden hoorden de 120 de taal van de Meden spreken. Zij begrepen wat er werd gezegd. De boodschap kwam over!

Op de hedendaagse „Pinksterbijeenkomsten” barst misschien één persoon uit in een of ander gebrabbel dat de anderen op de bijeenkomst niet begrijpen. In 1 Corinthe 14:27 staat dat als er iemand in een vreemde taal spreekt er een uitlegger of tolk moet zijn, zodat de anderen hem kunnen verstaan. „Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken” (vs. 28). In vers 33 staat dat God geen schepper van wanorde is. In vers 19 wijst God door Paulus op de betrekkelijke onbelangrijkheid van „tongen” door te zeggen: „Maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een (onbekende) tong.”

Wanneer ik in Japan of een ander land tot een gehoor spreek, heb ik altijd een tolk die steeds een aantal woorden van mijn boodschap vertolkt in de taal van dat land. Wanneer ik in deze soort „tongen” spreek, spreek ik met verstand, en de mensen ontvangen de boodschap.

DOOP MET DE HEILIGE GEEST

Deze hedendaagse ‘Pinksterbeweging’ berust op een totaal wanbegrip en een misleiding van Satan met betrekking tot de ware betekenis van de doop *van*, of juister gezegd, *door* de Heilige Geest. Door middel van de apostel Paulus zei Christus dat wij allen door één Geest in het ene lichaam, de Kerk, zijn gedoopt (1 Corinthiërs 12:13). Het woord *dopen* betekent ‘onderdompelen’.

‘Pinkstermensen’ zijn verleid tot de gedachte dat iemand, wat zij noemen, „behouden” is wanneer hij Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser ontvangt. Zij denken dat „de doop van de Heilige Geest” blijkt uit het in „tongen” spreken als de daaropvolgende verlening van kracht.

De bovenstaande uiteenzetting zal degenen die al aan dit bedrog vastzitten niet van gedachten doen veranderen, maar hopelijk zal ze anderen beletten zich door deze valse emotionele „spiritualiteit” te laten misleiden.

Het hedendaagse gangbare evangelie *over* Christus houdt vol dat eenvoudig „in Christus geloven”, dat is Christus als persoonlijke Verlosser belijden, betekent dat iemand dan reeds behouden is. Niettemin laat Markus 7:7-9 zien dat velen er zelfs toe komen Christus te vereren, maar dat dit alles tevergeefs is, omdat zij Gods geboden—in het bijzonder de sabbat—niet onderhouden, maar de tradities van de mensen volgen, tradities waarmee Satan de hele wereld heeft misleid.

In Johannes 8:30-44 werden de Joden die „in Christus geloofden”, maar die Christus niet geloofden of Zijn geboden hielden, door Jezus de kinderen van hun vader de duivel genoemd. In 1 Johannes 2:4 wordt aangetoond dat degene die beweert Christus als Verlosser te kennen, maar niet Zijn geboden houdt, een leugenaar is en dat de waarheid niet in hem is.

Op de oorspronkelijke Pinksterdag werden van de Joden uit andere landen er zo’n drieduizend gedoopt, na een ware bekering en geloof in Christus en in Zijn Woord, nog op diezelfde dag. Een dag of twee later werden, nadat Petrus bij de ingang van de Tempel iemand die al zijn hele leven invalide was geweest had genezen, nog eens 2000 mensen gedoopt. De jonge Kerk groeide, niet slechts door toevoeging, maar door vermenigvuldiging van degenen die God aan Zijn Kerk toevoegde.

Maar deze fenomenale groei zou niet lang in dit opzienbarende groeitempo doorgaan.

Vergeet niet dat de mensen in de Kerk speciaal door God uit Satans wereld worden geroepen. Satan zat op de troon van deze aarde. Hij vocht op een duivelse wijze om zijn bewind te beschermen en Gods plan om de mensheid te verlossen te doen mislukken. Satan had geprobeerd het Christuskind te doden. Satan trachtte wanhopig Jezus op dertigjarige leeftijd te verleiden en zich te laten diskwalificeren. Satan gaf niet op, en dat heeft hij tot op vandaag niet gedaan. Nu streefde hij ernaar de Kerk te vernietigen, en als hij haar niet kon vernietigen, dan haar minstens te vervalsen en zijn wereld met een vals Christendom misleiden.

Vanaf het allereerste begin zette Satan Joden ertoe aan de Kerk te bestrijden door te ontkennen dat Jezus de

geprofeteerde Messias was. Aanvankelijk was de Kerk bijna geheel Joods. De onbekeerde Joden streden erom de fysieke rituelen en dierenoffers van de wet van Mozes te handhaven.

Spoedig kwam er, terwijl het ledental van Gods Kerk werd vermenigvuldigd (Handelingen 6:1), een zware vervolging tegen de Kerk (Handelingen 8:1). Behalve de apostelen werden ook de leden door geheel Judea en Samaria verspreid.

EEN VALS EVANGELIE VERKONDIGD

Korte tijd later ontstond er een heftige tweestrijd over of het evangelie dat moest worden verkondigd het evangelie van Christus was (dat is Jezus' evangelie of goede nieuws aangaande het Koninkrijk van God), of dat zij een evangelie over Christus moesten prediken, een evangelie dat alleen het aanvaarden van Christus als Verlosser predikte. Naarmate de afvalligheid van Christus' waarheid aan kracht won, keerde een groot deel van de Kerk zich tot een ander en vals evangelie, dat verkondigde dat Christus de Verlosser is, maar dat totaal veronachtzaamde dat de zonde de overtreding van Gods geestelijke wet is, en dat het goede nieuws van het Koninkrijk van God weglief, evenals de verwijdering van Satan, en het herstel van de regering van God over de aarde en de uiteindelijke openstelling van behoud voor alle mensen, die, als zij zouden worden geoordeeld, zich zouden bekeren, geloven en als zonen van God—als ware Goddelijke wezens—eeuwig leven zouden ontvangen.

In 2 Corinthhe 11:3 schreef de apostel Paulus: „Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleide, uw gedachten [die van de mensen in de vroege Kerk] van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel.”

Dan gaat Paulus verder en beschrijft, zoals eerder opgemerkt, de valse predikers die binnen kwamen en al in die tijd het evangelie van Christus verdraaiden.

Vervolgens slaan wij Galaten 1:6-7 op. Paulus schreef: „Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft [u moet worden geroepen om lid van de Kerk te worden—niemand kan tot Christus komen behalve zij die worden geroepen], laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.” Het evangelie van Christus was de boodschap over het komende Koninkrijk van God. Zij keerden zich toen al tot een ander evangelie.

SURROGAAT-CHRISTENDOM

Reeds was het doek neergelaten over de geschiedenis van de ware Kerk. U leest erover in het boek Handelingen, maar veel verder gaat het niet. Maar het doek schijnt weer omhoog te gaan en omstreeks 150 n.Chr. beginnen wij wat van de geschiedenis te ontdekken. Wij zien dan een kerk die zich Christelijk noemt, maar het is een totaal andere kerk, even verschillend als de nacht van de dag, of als onder van boven, of als zwart van wit. Maar zij noemde zichzelf Christelijk.

Wij citeren nu uit een geschiedenisboek, *The Decline and Fall of the Roman Empire*, Deel 1, hoofdstuk 15: „De schaarse en verdachte gegevens over de kerkelijke geschiedenis stellen ons zelden in staat de donkere wolk die over de eerste eeuw van de Kerk hangt te verdrijven.” Ik heb dit vaak „de verloren eeuw” genoemd, omdat de geschiedenis van die Kerk in die tijd verloren geraakt was.

Geleerden en kerkhistorici erkennen dat er van de gebeurtenissen in de vroege Christelijke Kerk tussen 50 en 150 n.Chr. slechts vage omtrekken zijn te zien—alsof ze door een dichte mist zijn verduisterd.

De bekende Britse geleerde Samuel G. Green schreef in *A Handbook of Church History*: „De dertig jaar na het afsluiten van de nieuwtestamentische canon en de verwoesting van Jeruzalem zijn in waarheid de meest duistere in de geschiedenis van de Kerk. Wanneer wij in de tweede eeuw komen, zijn wij, in belangrijke mate, in een veranderde wereld.”

In *Lectures on Ecclesiastical History* schreef William Fitzgerald: „Over deze overgangperiode, die onmiddellijk volgt op het tijdperk dat terecht apostolisch wordt genoemd, hangt een grote duisternis.

In *The Course of Christian History* schreef William J. McGlothlin: „Maar het Christendom zelf was, naarmate het zich verbreidde, in [het] proces van transformatie en was aan het eind van deze periode in veel opzichten heel anders dan het apostolische Christendom.”

In *History of the Christian Church* schreef Philip Schaff: „De resterende dertig jaar van de eerste eeuw zijn in een mysterieus donker gehuld, slechts verlicht door de geschriften van Johannes. Dit is een periode van de kerkgeschiedenis waarover wij het minst weten en wij het meest zouden willen weten.”

Maar als wij heel scherp door deze mist heen kijken, beginnen wij enigszins te zien wat er gebeurde.

De wereld waarin Christus Zijn Kerk stichtte was de wereld van het Romeinse Rijk, het grootste en machtigste wereldrijk dat ooit had bestaan. Het strekte zich uit van Engeland tot in de oostelijkste uithoeken van het tegenwoordige Turkije en omvatte volken van vele verschillende achtergronden en culturen onder een enkel regeringsstelsel.

Rome regeerde met harde hand, maar de onderworpen volken genoten binnen de grenzen van de Romeinse wet een aanzienlijke mate van vrijheid. Mits alle burgers en veroverde volken aan de Romeinse keizer de verschuldigde eer bewezen, werd hun toegestaan hun godsdienstovertuigingen uit te oefenen en de goden van hun voorouders te aanbidden.

Na de Pinksterdag begonnen de apostelen de instructie van Christus op te volgen om de hele wereld in te gaan en het evangelie van het koninkrijk te prediken. Toen het Christendom zich eenmaal vanuit Judea naar de heidense landen in het noorden verbreidde, begon de confrontatie met mensen die de heidense godsdiensten van Babylon, Perzië en Griekenland aanhingen.

De apostelen kwamen in contact met Simon Magus, een door zichzelf aangestelde leider van een sekte die diep in de mysteriereligie van het oude Babylon was geworteld.

Simon Magus' komplot om zich een invloedrijke positie in de vroege Kerk te kopen werd door Petrus verijdeld (Handelingen 8). Maar al spoedig volgden er andere valse leraars.

In zijn oudste brieven waarschuwde Paulus de jonge gemeenten van Griekenland en Galatië dat zij gevaar liepen

af te wijken naar een ander evangelie: een vals begrip van Christus en Zijn boodschap. Naarmate valse dienaren met hun leer, die onder zware invloed van de godsdiensten van Babylon en Perzië stond, gestaag de gemeenten infiltrerden, werd het evangelie van Christus afgezwakt.

Naarmate de eerste eeuw vorderde moedigden de oorspronkelijke apostelen de leden aan trouw te blijven.

Judas, de broer van Jezus, drong er bij de leden op aan te strijden voor het geloof dat eenmaal was overgeleverd (Judas 3).

De apostel Johannes waarschuwde de leden zich niet in te laten met degenen die valse doctrines introduceerden (2 Johannes 10).

Velen die zich Christen noemden waren niet werkelijk bekeerd. Gedurende deze periode hadden evenwel allen die zich Christen noemden zwaar te lijden van de Romeinse autoriteiten, omdat zij weigerden de keizer te aanbidden.

In 64 n.Chr. gaf de krankzinnige Nero de Christenen de schuld van de brand van Rome en vervolgde hen meedogenloos. Duizenden stierven de marteldood.

Spoedig daarna kwamen de Joden van Palestina tegen de Romeinse autoriteiten in opstand. In 70 n.Chr. werd de opstand neergeslagen en Jeruzalem verwoest.

Een klein aantal ware Christenen uit Jeruzalem vluchtte over de bergen naar de veiligheid van Pella.

ZEVEN KERKTIJDPERKEN

Het boek Openbaring bevat zeven boodschappen aan zeven gemeenten die aan het einde van de eerste eeuw n.Chr. in Klein-Azië bestonden.

Deze gemeenten—Efeze, Smyrna, Pergamum, Thyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea—lagen langs een der postroutes van het oude Romeinse Rijk.

Ruiters volgden deze route om boodschappen te brengen van stad tot stad.

De boodschappen aan de zeven gemeenten bevatten woorden van zowel bemoediging als correctie en tonen duidelijk de overheersende kenmerken van elk van de gemeenten in die tijd.

Maar deze boodschappen waren bedoeld voor een groter publiek dan de Christenen in deze kleine steden.

Ze vormen een reeks opmerkelijke profetieën waarmee synoptisch de toekomst van de ware Kerk werd voorspeld, vanaf de dag dat zij begon, op Pinksteren 31 n.Chr., tot aan de wederkomst van Christus.

De geschiedenis van de Kerk zou in zeven verschillende tijdperken uiteenvallen, elk met zijn eigen sterke en zwakke punten en zijn eigen speciale beproevingen en problemen.

Evenals een boodschap de postroute van Efeze naar Laodicea kon afleggen, zo zou de waarheid van God van tijdperk tot tijdperk worden doorgegeven.

Het is te vergelijken met een estafettewedstrijd, waarbij het stokje van de ene aan de andere renner wordt doorgegeven, waarbij elk zijn deel doet, tot de eindstreep is bereikt.

Op een bepaald moment gedurende de eerste decennia van de tweede eeuw werd het estafettestokje van het Efeze tijdperk doorgegeven aan de mensen die God tot het Smyrna tijdperk van Zijn Kerk riep.

Daar zij zonder macht waren, vaak vervolgd en als ketters verworpen waren, verloor de wereld hen uit het oog. In

plaats daarvan kwam er uit de verloren eeuw een kerk tevorschijn die gestaag in populariteit groeide, maar steeds verder van het evangelie dat door Jezus was onderwezen, afdaalde.

Onder de Romeinen ontstond steeds weer op verschillende tijdstippen vervolging, tot aan de vierde eeuw, toen Constantijn de gedegenereerde Kerk van die periode als officiële religie van het wereldrijk erkende.

De Kerk die door hem werd erkend verschilde in die tijd echter zeer sterk van de Kerk die door Jezus werd gesticht. De doctrines en leerstellingen die Hij Zijn apostelen had onderwezen lagen nu begraven onder de pracht en praal, de ceremonieën, mysteriën en rituelen van een kerk die zich met de naam van Christus noemde. In wezen was het de Babylonische mysteriereligie, die zich nu Christelijk noemde en de doctrine van genade aannam, maar deze in wetteloosheid veranderde. Met andere woorden, het was de oude heidense Babylonische mysteriereligie in een nieuwe jas: „Christendom”.

Toen Constantijn haar eenmaal had erkend, ging deze Kerk met hernieuwde energie aan het werk om haar boodschap in de wereld bekend te maken. Leraars en predikers trokken naar alle delen van het Romeinse Rijk met een boodschap over Christus. Duizenden, wellicht miljoenen, hoorden dit evangelie en geloofden het. Maar het was niet het evangelie dat door Christus was gepredikt: Zijn profetische boodschap van het komende koninkrijk van God.

DE KEIZER BEPAALDE DE LEER VAN DE VALSE KERK

Wat gebeurde er met de ware Kerk gedurende die eeuwen waarin het evangelie werd onderdrukt?

In 337, iets meer dan 300 jaar nadat Christus was gekruisigd, stierf keizer Constantijn. Hij had zijn zegen gegeven aan een kerk die beweerde de kerk te zijn die door Christus was gesticht.

Nu zij vrij waren van de vrees voor verdrukking, werden de vervolgdgen vervolgers. De leden van de ware Kerk die waagden het met hun doctrine oneens te zijn werden gebrandmerkt als ketters, die moesten worden gestraft.

In omstreeks 365 n.Chr. schreef het Katholieke Concilie van Laodicea in een van de bekendste canons:

„Christenen moeten niet de Joodse leer volgen door op de sabbat te rusten, maar op die dag werken en in plaats daarvan de Dag des Heren eren. Maar ieder die blijkt de Joodse leer te volgen, die zij door Christus vervloekt.”

Dit stond praktisch gelijk aan een vonnis om te worden gemarteld en/of ter dood gebracht. De valse kerk bracht de ware gelovigen niet zelf ter dood, maar liet hen ter dood brengen (Openbaring 13:15). Dit decreet van het jaar 365 toont duidelijk aan dat er ware Christenen waren die de sabbat onderhielden.

Het kleine overblijfsel Christenen van het Smyrna tijdperk vluchtte opnieuw, op zoek naar de godsdienstvrijheid die zij nodig hadden om hun geloof in praktijk te brengen.

Zij lieten weinig gegevens achter. Van tijd tot tijd verschijnen zij als een voetnoot in de geschiedenis. Zij werden als ketters verworpen, belachelijk gemaakt, en belaagd door hun vijanden. Maar hun sterkste getuigenis komt van Jezus zelf, in Zijn woorden van bemoediging tot de Kerk die te Smyrna was:

„Ik weet uw werken, en verdrukking, en armoede. Vrees geen der dingen, die gij lijden zult ... Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens” (Openbaring 2:9-10—SV).

En zo ging het estafettestokje over van de Smyrna-Christenen naar die van het Pergamum tijdperk.

Dezen waren geroepen de waarheid in stand te houden tijdens een van de moeilijkste perioden van de geschiedenis: de duistere Middeleeuwen.

De macht en invloed van de grote universele kerk verspreidde zich wijd en zijd, en dreef degenen die aan de waarheid van God vasthielden steeds verder de wildernis in.

Ver van de dreiging van vervolging en martelaarschap waren zij echter nooit.

En zo bleven er maar heel weinig Pergamum-Christenen trouw.

Duizend jaar nadat Jezus Zijn Kerk had gesticht droeg het uitgeputte overblijfsel van het Pergamum tijdperk de estafettestok over.

Het Thyatira tijdperk begon met een krachtige start en predikte bekering in het hele gebied van de dalen van de Alpen in Zuid-Frankrijk en Noord-Italië. Velen gaven gehoor en bekeerden zich.

De religieuze autoriteiten reageerden snel op deze uitdaging.

Leiders van de ware Kerk werden gearresteerd. Sommigen werden gemarteld.

Na de dood van haar eerste leiders onderging de Kerk een tijdelijke teruggang, maar kwam opnieuw naar voren onder het dynamische leiderschap van Petrus Waldus. Gedurende een aantal jaren in de 12^e eeuw maakten deze Waldenzen in de Alpendalen een bloeiperiode door en predikten de waarheid die zij bezaten. Er werden boekjes en artikelen geschreven en met de hand gekopieerd. Dit was nog in de dagen vóór de boekdrukkunst.

Zoals Jezus over het Thyatira tijdperk had geprofeteerd, hadden zij geloof en werkten hard. Hun laatste werken waren groter dan de eerste.

Maar opnieuw ontstond er vervolging en de inquisitie werd in haar volle kracht gevoeld in de vredige valleien die eens een veilig toevluchtsoord waren voor het werk van God.

Velen die overbleven begonnen de gewoonten en tradities van de wereld om hen heen over te nemen.

In Europa bestond nu een groot aantal verspreide groepen van mensen die zich Christenen noemden.

Ondertussen veranderde de wereld. De boekdrukkunst was uitgevonden, en de kennis begon zich te vermeerderen. De protestantse Reformatie doorbrak het monopolie van de Kerk van Rome.

Terwijl er gedurende de Middeleeuwen over het Europese continent godsdienstoorlogen woedden, vluchtten velen naar de betrekkelijke veiligheid en verdraagzaamheid van Engeland. Onder hen waren leden van de ware Kerk. Zij brachten hun doctrines en geloof met zich mee, in het bijzonder de kennis van de sabbat.

De strenge Puriteinen, die de zondag hielden, verzetten zich, maar ondanks een stijgend getij van tegenstand, in de vroege 17^e eeuw, waren er in Engeland verscheidene sabbathoudende gemeenten. Jezus was bezig het vijfde tijdperk van Zijn Kerk op te richten, dat van Sardes.

Het protestantse Engeland werd in toenemende mate onverdraagzaam jegens andersdenkenden, inclusief sabbathouders.

De ware Kerk in Engeland kwijnde. Maar aan de andere zijde van de oceaan begon men een Nieuwe Wereld te ontdekken.

In 1664 vertrok Stephen Mumford, een lid van een sabbathoudende kerk in Londen, vanuit Engeland en ging naar Newport op Rhode Island. Rhode Island was de kleinste van de Amerikaanse kolonies en was gesticht door Roger Williams, een Baptist die was gevlucht voor de vervolging door de Puriteinen van Massachusetts.

Rhode Island was de eerste plaats in de wereld die, als fundamenteel beginsel van zijn grondwet, vrijheid van godsdienst garandeerde. Omdat hij niemand vond die de sabbat hield, begonnen Mumford en zijn vrouw om te gaan met de Baptistengemeente in Newport. Hij probeerde geen bekeerlingen te maken, maar handhaafde rustig zijn eigen geloof. Een aantal leden van de zondagvierende kerk raakte ervan overtuigd dat ook zij de sabbat behoorden te houden.

Zij werden de eerste sabbathoudende gemeente in Amerika.

Aanvankelijk kwamen zij in particuliere woningen bijeen. In het historisch museum in Newport wordt hun boek met verslagen bewaard. Daarin staan namen, hun bijdragen, zelfs verslagen van hun ordinatiediensten.

Wat ook behouden is, is de eenvoudige, maar smaakvolle vergaderzaal die zij in de beginjaren van de 18^e eeuw in Newport bouwden. Naarmate God meer mensen in de Nieuwe Wereld tot Zijn werk riep, voegden anderen zich bij hen in hun geloof.

In Hopkinton werd een tweede gemeente gevestigd. Dit werd al spoedig een welvarende gemeente met verscheidene honderden mensen. Vandaag duidt een brug de plaats aan van het gebouw waarin zij bijeenkwamen. Duizenden mensen werden hier aan de oevers van de rivier de Pawcatuck gedoopt. Later trad een geestelijke achteruitgang in.

In het midden van de 19^e eeuw werden, als gevolg van de prediking van William Miller, 1831-1849, overal in het middenwesten van Amerika krachtige, nieuwe sabbathoudende gemeenten opgericht.

In 1860 werden in Battle Creek, Michigan, vele duizenden ertoe overgehaald de geloofsovertuigingen van de volgelingen van Ellen G. White te aanvaarden.

De ware naam—de KERK VAN GOD—lieten zij los: In de plaats van het ware evangelie, het Koninkrijk van God, kwamen de doctrines van Ellen G. White, het zogenaamde „gesloten deur beleid”, het „onderzoeksoordeel”, een doctrine over „2300 dagen”, en „de geest der profetie”, die mevrouw White aanwees als de profeet van de kerk die in feite de leer van de kerk vaststelt.

Zij aanvaardden de naam Zevendedagsadventisten, de naam waarmee zij tot op vandaag bekend zijn. De trouwe leden van de ware Kerk van God weigerden echter deze leerstellingen en doctrines te aanvaarden en herstelden bepaalde waarheden die in de voorafgaande eeuw waren veronachtzaamd.

Zij verhuisden hun hoofdkwartier naar Marion in de staat Iowa, en daarna naar Stanberry in Missouri. Er werd een tijdschrift uitgegeven, *The Bible Advocate*. Hun inspanningen droegen enige vrucht: in het hele land ontstonden kleine gemeenten.

En zo gebeurde het dat op een bepaald moment in de 19e eeuw in de vredige Willamette Valley in Oregon een kleine gemeente van de ware Kerk van God werd opgericht.

De leden waren boeren zonder officiële opleiding. Zij misten opgeleide dienaren voor hun onderwijs en leiding. Maar zij hadden de ware naam, Kerk van God, en zij onderhielden trouw de sabbatdag.

Sinds de Pinksterdag had Gods Kerk een lange weg door de woelige eeuwen afgelegd.

Zij was zwak en had geen invloed. Jaren van vervolging en compromis hadden hun tol geëist. Er was veel waarheid verloren gegaan. Maar zij hadden steeds volgehouden.

In de Willamette Valley wachtten zij. Het was bijna tijd de estafette-stok weer door te geven—in de handen van hen die God zou roepen om Zijn werk van de eindtijd te doen.

HERSTEL VAN GODS WAARHEID IN DE KERK

Vanaf 1931, precies 1900 jaar (honderd tijdcycli) na de oprichting van de Kerk, begon dit kleine overblijfsel van de oorspronkelijke ware Kerk van God te herleven als het Filadelfia tijdperk. De „tijd van het einde” was gekomen. De Kerk werd doordrongen met een nieuwe geestelijke vitaliteit. De tijd was aangebroken dat Jezus’ profetie uit Mattheüs 24:14 zou worden vervuld: „En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde gekomen zijn.” Essentiële waarheid die verloren was gegaan werd beetje bij beetje geopenbaard en verkondigd.

Dit Filadelfia tijdperk wordt beschreven in Openbaring 3:7-13. Het Sardes tijdperk (Openbaring 3:1-6) was omstreeks deze tijd geestelijk stervende en het was niet bij machte om het ware evangelie van Christus te verkondigen. Ze hadden in die tijd inderdaad de kennis van de ware betekenis van dat evangelie verloren. Zij wisten dat zij de wederkomst van Christus naderden, maar ze wisten niets van wat er gedurende het duizendjarig rijk zou gebeuren, behalve dan dat Christus zou regeren.

Over het Filadelfia tijdperk van Gods ware Kerk lezen we: „En schrijf aan de engel der gemeente...” Dit woord *engel* wat vertaald is uit het Griekse woord *aggelos* betekent boodschapper of tussenpersoon. Het verwijst niet altijd noodzakelijk naar een geestelijke engel, maar kan evengoed naar een menselijke tussenpersoon verwijzen. Misschien mogen we hier Gods principe van tweeledigheid toepassen. Het kan van toepassing zijn op een werkelijk uit geest bestaande engel die aan dit bijzondere tijdperk van de Kerk was toegewezen als een alles overkoepelend tussenpersoon of helper. Ook zou het wel van toepassing kunnen zijn op de menselijke boodschapper of tussenpersoon die God had opgericht om dit tijdperk van Zijn Kerk te leiden.

Tegelijkertijd kan ook een dualiteitsprincipe toegepast worden op de verzen 7-13. Het kan van toepassing zijn op de Kerk van dit tijdperk als geheel en het zou ook van toepassing kunnen zijn op de menselijke leider die God verwekt heeft voor dit tijdperk van Zijn Kerk.

We vervolgen met vers 8: „Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend.”

Dit Kerktijdperk moest vrucht voortbrengen. Aan dit tijdperk of haar menselijke leider had God een open deur gegeven. In 2 Corinthe 2:12 en ook in Handelingen 14:27

wordt vermeld hoe Christus voor Paulus de deur opende om naar andere landen te gaan om het evangelie te prediken. Deze Kerk en/of haar leider heeft maar geringe kracht. Ook waren ze niet machtig en groot van aanzien in Satans wereld, maar degenen van dit tijdperk waren trouw aan het woord van God. Hoewel veel van de oorspronkelijke waarheid van het evangelie, die door Jezus persoonlijk aan de discipelen was meegedeeld, verloren gegaan was, werd zij door de Bijbel hersteld voor dit tijdperk van Gods Kerk die deze waarheid trouw onderhielden.

In Maleachi 3:1-5 en 4:5-6 werd geopenbaard dat God iemand in de geest en de kracht van Elia zou verwekken, kort voor de wederkomst van Christus. In Mattheüs 17:11 zei Jezus, zelfs nadat Johannes de Doper zijn zending volbracht had, dat deze geprofeteerde Elia wel „zal komen en alles herstellen.” Hoewel er duidelijk geopenbaard is dat Johannes de Doper in de geest en de kracht van Elia kwam, herstelde hij niets. De menselijke leider die kort voor Christus’ wederkomst verwekt zou worden moest de weg bereiden—de Kerk klaarmaken—voor Christus’ komst en de waarheid herstellen die in de loop van de vorige Kerktijdperken verloren gegaan was. Er moest dus een deur geopend worden voor deze leider en/of het Filadelfia tijdperk van de Kerk om Mattheüs 24:14 te vervullen: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.”

Dit was in een tijd dat voor het eerst in de geschiedenis van de mens de wapens voor massavernietiging werden geproduceerd, wapens waarmee de gehele mensheid van de aarde kan worden weggevaagd (Mattheüs 24:21-22). Dit zou ook gebeuren vlak voor de wederkomst van Christus (vs. 29-30).

Deze profetie wordt nu vervuld. Het ware evangelie is hersteld en gaat nu met kracht uit naar ieder land op aarde.

De Kerk heeft een nieuw, door de Geest bezielde leven gekregen.

Alle technologische middelen en verbeteringen worden nu aangewend.

Eerst werd gebruik gemaakt van de radio, waarbij werd begonnen op een van de zwakste zenders in Eugene in de staat Oregon. Vervolgens het gedrukte woord. Dit begon op een oude tweedehands Neostyle, een voorloper van de stencilmachine. Na verloop van tijd werd de drukpers gebruikt. De televisie kwam in 1945, onmiddellijk na het einde van de Tweede Wereldoorlog. In de zomer van 1955 begon de Kerk gebruik van televisie te maken. Voor het eerst in 1900 jaar is in alle landen op aarde het ware evangelie verkondigd. De Kerk is gegroeid. Gedurende de eerste 25 jaar groeide zij met een gemiddeld tempo van 30 procent per jaar.

De eerste apostelen zouden vermeld staan als zij de grootte en reikwijdte van het hedendaagse werk zouden zien. De communicatiemiddelen, de technologie en de moderne hulpmiddelen die God aan Zijn werk van de eindtijd heeft gegeven, zouden inderdaad vreemd zijn voor die mannen, die bijna 2000 jaar geleden als eersten de opdracht kregen het evangelie in de wereld bekend te maken.

Maar sommige dingen zouden niet vreemd zijn—de Sabbat en de Heilige Dagen, de naam: de Kerk van God, en het evangelie van het koninkrijk—deze dingen, die doorgegeven zijn vanaf de tijd van Christus tot aan de tijd van het einde, alle eeuwen door, zouden zij zeker herkennen.